

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

ที่ ๓๓ / ๒๕๖๔ วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง รายงานผลการฝึกอบรมโครงการฝึกอบรมหลักสูตรนักสันตนาการ รุ่นที่ ๑

เรียน นายกองค้การบริหารส่วนตำบลบางพระ

เรื่องเดิม

ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบางพระ ที่ ๖๙๒/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๓ เรื่อง ให้เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นเดินทางไปราชการ เพื่อรับการฝึกอบรมโครงการฝึกอบรมหลักสูตรนักสันตนาการ รุ่นที่ ๑ ระหว่างวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ถึงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๖๓ ณ สถาบันพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี เพื่อพัฒนาให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้ ทักษะ และสมรรถนะที่เหมาะสมกับการดำรงตำแหน่ง มีความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ และสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ พัฒนาให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล มีทัศนคติที่ดีต่อการทำงานร่วมกับผู้อื่น และสามารถทำงานในลักษณะที่ทีมงานได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งสามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมมาปรับใช้กับการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพ และให้เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๑ เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการคัดเลือกเพื่อเลื่อนและแต่งตั้งพนักงานส่วนตำบลตำแหน่งประเภททั่วไป และประเภทวิชาการ ให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น พ.ศ. ๒๕๖๑ ที่กำหนดให้ผู้มีคุณสมบัติเพื่อเลื่อนและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น ต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรตามที่ ก.อบต. กำหนด นั้น

ข้อเท็จจริง

บัดนี้ข้าพเจ้านางสาวธนัชชา อรุณโชคศิริ ตำแหน่งนักสันตนาการปฏิบัติการ ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ได้เข้ารับการฝึกอบรมโครงการฝึกอบรมหลักสูตรนักสันตนาการ รุ่นที่ ๑ เรียบร้อยแล้ว

ข้าพเจ้าขอรายงานสรุปผลการเข้ารับการอบรมดังนี้

วันอาทิตย์ที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

๑. นายศศิน พัฒนภิรมย์ ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น เป็นประธานในพิธีเปิดโครงการฝึกอบรมหลักสูตรนักสันตนาการ รุ่นที่ ๑ และให้ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการพัฒนาผู้ดำรงตำแหน่งนักสันตนาการ เพื่อให้มีความรู้ ทักษะ และสมรรถนะที่เหมาะสมกับการดำรงตำแหน่ง เป็นผู้ที่มีคุณธรรม จริยธรรม และมีความมุ่งมั่นต่อการปฏิบัติงาน เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน

๒. นางสาวฐิติมา ปุยอืด ผู้อำนวยการกลุ่มงานวิชาการเพื่อการพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น สถาบันพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น ให้ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในประเด็นดังต่อไปนี้

/๒.๑ การพัฒนา....

- ๒.๑ การพัฒนาทรัพยากรบุคคล เพื่อสร้างกระบวนการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ และเพื่อเพิ่มพูนสมรรถนะในการปฏิบัติงานของบุคคลในองค์กร ซึ่งจะทำให้เกิดความก้าวหน้าต่อตนเองและองค์กร
- ๒.๒ การพัฒนาสมรรถนะ ด้านความรู้ (Knowledge) และความเข้าใจ (Understanding)
- ๒.๓ ความสำคัญของการพัฒนา เพื่อช่วยแก้ไขปัญหาคาดความรู้และสมรรถนะที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้ตามเป้าหมาย ระดับองค์กร ระดับสายงาน ระดับตนเอง
- ๒.๔ วิธีการพัฒนาทรัพยากรบุคคล ในขณะที่ปฏิบัติงาน และนอกเวลาการปฏิบัติงาน
- ๒.๕ กรอบแนวทางการจัดทำหลักสูตรเพื่อการพัฒนาบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเป้าหมายการพัฒนาบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

วันจันทร์ที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

๑. PRE - TEST การทำแบบประเมินความรู้เกี่ยวกับหน้าที่ความรับผิดชอบ ระเบียบ และกฎหมาย ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานด้านสันตนาการ

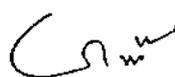
๒. ผศ.รณรงค์ จันโต ภาควิชานโยบายสังคม การพัฒนาสังคม และการพัฒนาชุมชน คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ให้ความรู้เกี่ยวกับ แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง ในประเด็นต่อไปนี้

สังคมไทยกำลังเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ในปี ๒๕๖๔ และในปี ๒๕๖๗ จะเป็น super-aged society (คนแก่อายุ ๖๕ ปี มีจำนวนร้อยละ ๒๐) ส่งผลให้ประเทศไทยจะ “แก่” ก่อน “รวย” ขนาดครัวเรือนจะเล็กลง โดยจะมีขนาดต่ำกว่า ๒.๕ คน/ครอบครัว ในปี ๒๕๗๖ และผู้สูงอายุจำนวนมากจะอยู่คนเดียว มีรายได้/สวัสดิการจำกัด โดยเฉพาะผู้อยู่ในตลาดแรงงานนอกระบบจะ แก่ จน และโดดเดี่ยว

สังคมไทยมีความเป็นปัจเจกนิยมมากขึ้น โดยมีแนวโน้มครัวเรือนประเภทอยู่คนเดียว มีความหลากหลาย และเป็น skip generation สูงขึ้น คนใน Generation y, Generation z, และ Generation Alpha มีความแตกต่าง ทั้งด้านความคิด ด้านการดำรงชีวิต เนื่องจากมีเทคโนโลยีสารสนเทศใหม่ๆ ที่เอื้อต่อการรวมกลุ่ม โดยไม่มีปฏิสัมพันธ์กันมาก่อน

สังคมไทยมีความเป็นพหุวัฒนธรรม กล่าวคือ จำนวนคนต่างชาตินี้จะมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะแรงงานต่างด้าวจากเมียนมาร์และกัมพูชา และคาดว่าปี ๒๕๖๖ จะมีจำนวนมากกว่า ๖ ล้านคน เป็นผลให้คนไทยมีความหลากหลายทางด้านชาติพันธุ์ รวมทั้งเด็กทุกคนที่เกิดในประเทศไทยมีแนวโน้มได้สิทธิในการได้สัญชาติไทยเพิ่มขึ้นด้วย

สังคมไทยจะเป็นสังคมแห่งเทคโนโลยี กล่าวคือ ในอนาคตเทคโนโลยีจะเป็นองค์ประกอบสำคัญของวิถีชีวิต แต่ในบางพื้นที่ หรือในบางสังคมอาจจะไม่สามารเข้าถึงเทคโนโลยีได้ ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงเทคโนโลยี และการใช้เทคโนโลยีที่ไม่ถูกต้องจะทำให้ปัญหาการละเมิดความเป็นส่วนตัวและความเป็นส่วนตัวบนโลกออนไลน์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอีกด้วย

/สังคม...

สังคมเมืองกลืนชนบท เนื่องจากพื้นที่ของเมืองขยายตัวไปยังชานเมืองอย่างรวดเร็วและเป็นวงกว้างในรูปแบบหมู่บ้านจัดสรรและพื้นที่เชิงพาณิชย์ ประชากรเมืองจะมีจำนวนมากกว่า ๕๐% แต่รูปแบบความสัมพันธ์จะเป็นเชิงปัจเจกมากขึ้น กล่าวคือ ต่างคน ต่างอยู่ รวมทั้งมีการเคลื่อนย้ายแรงงานนำไปสู่ปัญหาชุมชนแออัด และปัญหาคุณภาพชีวิต

สังคมมีความเหลื่อมล้ำและมีปัญหาความขัดแย้ง เช่น ปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านการศึกษา การทำงาน สาธารณสุข, ปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านความมั่งคั่ง ระหว่างกลุ่มคนต่างฐานะกัน และระหว่างกลุ่มอาชีพที่ใช้ความรู้กับแรงงานทั่วไป รวมทั้งปัญหาความขัดแย้งจากความเห็นต่างและความไม่เท่าเทียมกัน เป็นต้น

๓. รศ.ดร.ศุภสวัสดิ์ ชัชวาล ภาควิชานโยบายสังคม คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ให้ความรู้เกี่ยวกับ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ในประเด็นดังต่อไปนี้

๓.๑ องค์ประกอบสาระสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติ

- วิสัยทัศน์ในการพัฒนาประเทศ คือ ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศ พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนา ตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง

- เป้าหมายการพัฒนาประเทศในระยะยาว คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนา อย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน โดยต้องมีการกำหนดระยะเวลาในการบรรลุเป้าหมาย และตัวชี้วัดการบรรลุเป้าหมาย

- ยุทธศาสตร์ ๒๐ ปี ประกอบด้วย ๖ ด้าน คือ (๑) ด้านความมั่นคง (๒) ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ (๔) ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม (๕) ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๖) ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

๓.๒ ข้อจำกัดของระบบและกระบวนการแผนในประเทศไทย

- ความหลากหลายของแผนพัฒนาที่มีในประเทศไทย
- กลไกที่ทำหน้าที่ในการประสานและเชื่อมโยงแผนเหล่านั้น คือ กลไกใด ทั้งนี้ อาจต้องพิจารณาในระดับพื้นที่ด้วย

- กระบวนการในจัดทำแผนที่มีลักษณะจาก “บนลงล่าง” มากกว่าจาก “ล่างขึ้นบน” ทำให้ความต้องการที่แท้จริงจากระดับพื้นที่ถูกละเลยไป

- การมีส่วนร่วมจากประชาชนและภาคส่วนอื่นๆที่มีใช้ภาครัฐอาจมีอย่างจำกัด รัฐหรือราชการเป็นกลไกที่มีบทบาทนำในการจัดทำแผน

- ในระดับพื้นที่ ระบบแผนและงบประมาณยังไม่สะท้อนหลักการบริหารเชิงพื้นที่ (Area based Approach)

๓.๓ ผลของการพัฒนาประเทศที่ผ่านมา

- ประเทศไทยยังคงติดกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลาง

/การพัฒนา...

Can

- การพัฒนาที่ยังก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำ ทั้งในทางเศรษฐกิจและสังคม
- การกระจายความเจริญไปยังภูมิภาคต่างๆ ยังมีจำกัด เกิดเมือง “โตเดี่ยว”

แบบกรุงเทพมหานคร

- การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ยังสามารถทำได้มากกว่านี้
- ความมั่นคงทางด้านทรัพยากรธรรมชาติยังมีจำกัด

วันอังคารที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

๑. ผศ.ชัยยุทธ ฉาววานุรักษ์ วิทยาลัยสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ให้ความรู้เกี่ยวกับ ศิลปะการพูดและการนำเสนอ เพื่อให้ผู้เข้ารับรับการอบรมสามารถนำความรู้ที่ได้รับในการพูดในที่สาธารณะ และการนำเสนอผลงานต่างๆ นำไปพัฒนาตนเอง และประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์

๒. ผศ.ชัยยุทธ ฉาววานุรักษ์ วิทยาลัยสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ให้ความรู้เกี่ยวกับ การทำงานเป็นทีม และมนุษย์สัมพันธ์ในองค์กร รู้ รู้เขา รู้เรา สื่อสารร้อยครั้ง ชนะร้อยครั้ง ในประเด็นดังต่อไปนี้

๒.๑ มนุษย์สัมพันธ์ที่ดีเป็นบ่อเกิดของการทำงานที่มีประสิทธิภาพที่ทำให้องค์กรประสบความสำเร็จ การที่มนุษย์สัมพันธ์จะเกิดขึ้นได้นั้นต้องมีองค์ประกอบหลักๆ ๓ ประการ คือ

๒.๑.๑ เข้าใจตนเอง : ทุกคนต้องรู้จักตัวเราเองให้มากที่สุด รู้ว่าอะไรคือจุดอ่อน จุดแข็ง ควรจะปรับแก้จุดอ่อนอย่างไรให้ดีขึ้น ควรจะใช้จุดแข็งของตนให้เป็นประโยชน์อย่างไร ข้อดี ข้อเสีย ของตนเองคืออะไร อะไรที่จะทำให้การทำงานไม่เกิดปัญหา อะไรที่เราโดดเด่นที่จะช่วยเพิ่มความสำเร็จของงานได้ดี เมื่อเรารู้จักตนเองได้อย่างถ่องแท้แล้ว เราก็จะสามารถประเมินสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสมว่าอะไรควรหรือไม่ควรทำ อะไรที่เกิดประโยชน์ อะไรที่ทำแล้วจะสร้างผลกระทบ เป็นต้น

๒.๑.๒ เข้าใจผู้อื่น : เมื่อเรารู้จักตนเองอย่างดีแล้วเราก็ควรที่จะเรียนรู้การรู้จักผู้อื่นด้วยเช่นกัน การเรียนรู้นี้ยังหมายถึงการใส่ใจ ให้ความสำคัญระหว่างกัน รวมไปถึงการเคารพซึ่งกันและกันด้วยการรู้จักความสามารถ จุดอ่อน จุดแข็งของผู้อื่น ทำให้เราสามารถปรับตัวในการทำงานร่วมกันได้ดี หรือช่วยสนับสนุนเกื้อกูลกันได้ ช่วยอุดช่องโหว่ให้แก่กัน ตลอดจนรู้จักขอบพรมองที่นำไปสู่การช่วยกันแก้ปัญหาได้ดี เป็นต้น

๒.๑.๓ ยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล : เมื่อรู้เขารู้เราแล้ว ก็ควรที่จะเรียนรู้ความแตกต่างระหว่างบุคคล ไม่มีใครในโลกนี้ที่เหมือนกัน ทุกคนย่อมมีความคิดเป็นของตนเอง แต่ทุกคนก็ต้องเรียนรู้ที่จะฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และยอมรับในความแตกต่างระหว่างกัน การยอมรับความแตกต่างไม่ใช่การที่จะต้องปรับความคิดให้เหมือนกันหรือไปในทิศทางเดียวกันเสียหมด การเห็นต่างนั้นไม่ใช่สิ่งผิด แต่การยอมรับฟังจะทำให้เราสามารถเห็นข้อมูลได้รอบด้านขึ้น วิเคราะห์ได้หลายมิติขึ้น และอาจได้หนทางการแก้ปัญหาที่ดีที่สุดก็ได้ แล้วก็ต้องเข้าใจว่าความแตกต่างไม่ใช่การแบ่งพวก แบ่งฝักแบ่งฝ่าย แต่เป็นการแสดงความคิดเห็นที่มีเหตุผลคนละรูปแบบ เห็นต่างได้ แต่ก็ต้องยอมรับความเห็นต่างระหว่างกัน และท้ายที่สุดต้องยอมรับข้อสรุปสุดท้ายร่วมกันให้ได้ เพื่อที่จะดำเนินร่วมกันในทิศทางเดียวกัน

/๒.๒ การทำงาน...

Cm.

๒.๒ การทำงานในองค์กรหรือหน่วยงานใดก็ตามจะดำเนินไปอย่างราบรื่นได้นั้นบุคลากรในองค์กรจะต้องมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีนั้นทำให้เกิดความเข้าใจระหว่างกัน ช่วยเหลือเกื้อกูล เกิดความสามัคคีในการทำงาน และเกิดความสำเร็จในการทำงานในที่สุด เคล็ดลับในการสร้างมนุษยสัมพันธ์ในองค์กรให้เกิดขึ้นได้นั้นอาจเริ่มต้น ดังนี้

๒.๒.๑ พุดจาไพเราะ ทักทายด้วยไมตรี

๒.๒.๒ จริงใจต่อกัน

๒.๒.๓ ไม่นินทาว่าร้าย

๒.๒.๔ ให้ความร่วมมือ

๒.๒.๕ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

๒.๒.๖ กล่าวคำชมเชยเมื่อสำเร็จ ปลอดภัยเมื่อล้มเหลว

๒.๒.๗ ให้คำปรึกษาช่วยเหลือเมื่อเกิดปัญหา

๒.๒.๘ รับฟังความคิดเห็น

๒.๒.๙ มีความรับผิดชอบ

๒.๒.๑๐ รู้จักการให้อภัย

๒.๓ มิติของการสร้างมนุษยสัมพันธ์ในองค์กร

๒.๓.๑ มิติมนุษยสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา การสร้างมนุษยสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชานั้นอาจต่างจากการสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานในระดับเดียวกัน เราควรให้ความสำคัญในการใช้ภาษาให้ไพเราะ ถูกกาลเทศะ การให้ความเป็นกันเองระหว่างเจ้านายและลูกน้องนั้นมีผลดีต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างกัน แต่ก็ต้องดูให้ดีด้วยว่าควรมีความเป็นกันเองระดับไหน เพราะเจ้านายแต่ละคนก็ซีเรียสเรื่องนี้ไม่เหมือนกัน หากเจ้านายที่ไม่ต้องการสร้างความเป็นกันเองมากนัก เราก็อาจต้องให้ความเคารพมากเป็นพิเศษ การรู้จักกาลเทศะที่ดีย่อมสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้บังคับบัญชาได้ดีกว่าการไม่รู้กาลเทศะ

๒.๓.๒ มิติมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน สำหรับผู้ที่ทำงานในระดับเดียวกัน การสร้างมนุษยสัมพันธ์ระหว่างกันนั้นต้องอยู่บนพื้นฐานของความจริงใจให้แก่กัน และสร้างความไว้เนื้อเชื่อใจกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ไม่เอาเปรียบซึ่งกันและกัน เป็นที่ปรึกษาให้กับและกัน และสร้างความสนิทสนมให้มากที่สุด

๒.๓.๓ มิติมนุษยสัมพันธ์กับผู้ใต้บังคับบัญชา การบริหารผู้ใต้บังคับบัญชาอาจเป็นเทคนิคของแต่ละคนที่ไม่เหมือนกัน แต่การสร้างความสัมพันธ์กับคนที่อยู่ใต้การบังคับบัญชานั้นผู้บังคับบัญชาควรจะต้องสร้างความไว้เนื้อเชื่อใจกันให้ได้ แล้วยังต้องรู้จักการบริหารคนให้เป็น ผู้บังคับบัญชาที่ดีจะต้องรู้จักการสั่งการ ควบคุมการทำงาน ผู้ใต้บังคับบัญชาส่วนใหญ่มักต้องการผู้บังคับบัญชาที่เก่ง เข้าใจงาน เข้าใจลูกน้อง สั่งงานเป็น ตรวจสอบได้ และให้ความเป็นธรรมในทุกๆ เรื่อง สื่อสารกันให้เข้าใจ

เมื่อองค์กรสามารถสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีให้กับบุคลากรได้สำเร็จ องค์กรนั้นก็มักจะทำงานได้ราบรื่น ไม่ประสบปัญหาใดๆ หรือเมื่อเจอปัญหา ก็สามารถแก้ไขได้อย่างรวดเร็ว ก้าวข้ามผ่านปัญหาไปได้ และทำให้องค์กรประสบความสำเร็จในที่สุด

Cm

/วันพุธ...

วันพุธที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

๑. ผศ.ดร.จิตติ มงคลชัยอรัญญา วิทยาลัยโลกคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ให้ความรู้เกี่ยวกับ การปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน์และวัฒนธรรมองค์กร ดังนี้

กระบวนการทัศน์ คือ แบบแผนวิสัยคิด วิธีปฏิบัติ และวิธีการให้คุณค่า

วัฒนธรรมองค์กร คือ แบบแผนที่สมาชิกยอมรับและถือปฏิบัติเป็นทั้งแบบแผนทางความคิด ความเชื่อ ค่านิยมอุดมการณ์ขององค์กรและปฏิสัมพันธ์ของสมาชิกในองค์กร แบบแผนทางการกระทำขององค์กร

๑.๑ วัฒนธรรมเป็นรากฐานที่กำหนดทัศนคติและพฤติกรรมของมนุษย์ในสังคม องค์กรที่ซึ่งจัดว่าเป็นสังคมย่อยย่อมมีวัฒนธรรมเป็นหลักในการดำรงชีวิต หรือวิถีชีวิต หรือเป็นแบบแผนสำหรับพฤติกรรมในการทำงานของมนุษย์ โดยที่สมาชิกในสังคมหรือมนุษย์ไม่รู้ตัว ซึ่ง คลัคคอน และเคลลี (Kluckhohn and Kelly) เรียกวัฒนธรรมในองค์กรว่า เป็นแบบหรือวิถีการดำรงชีวิตที่ทำให้องค์กรมีเอกลักษณ์ของตนเองต่างไปจากองค์กรอื่น และแบบการดำรงชีวิตนี้สามารถแลกเปลี่ยนกันและกันหรือแพร่กระจายออกไปได้ใหม่สมาชิกของสังคม โดยมีการเรียนรู้ผ่านกระบวนการขัดเกลาทางสังคม วัฒนธรรมนี้เปรียบเสมือนเป็นกาวหรือหลักที่ยึดองค์กรหรือหน่วยงานให้กลมเกลียวไม่แตกสลายลงไปความสำคัญของวัฒนธรรมต่อองค์กร มีหลักฐานการศึกษาวิจัยไว้ ๓ ประการ คือ

๑.๑.๑ วัฒนธรรมองค์กรสามารถกำหนดรูปแบบพฤติกรรมขององค์กรได้ เช่น วัฒนธรรมองค์กรที่คนส่วนมากมักวางเฉยต่อปัญหาที่เกิดขึ้นในองค์กร เมื่อวิถีชีวิตทั่วไปสร้างแบบแผนการวางเฉยต่อปัญหาพฤติกรรมปฏิบัติของมนุษย์ในองค์กรก็จะซึมซับเรียนรู้แพร่กระจายในเรื่องการวางเฉย นานเข้าก็จะเป็นวัฒนธรรมการวางเฉย และกลายเป็นแบบแผนสำหรับพฤติกรรมมนุษย์ในองค์กรนั้น ๆ ต่อไป

๑.๑.๒ รูปแบบพฤติกรรมองค์กรที่เกิดขึ้นจากวัฒนธรรมองค์กรอาจเป็นได้ทั้งปัจจัยเกื้อกูลหรืออุปสรรคต่อการดำเนินงานขององค์กร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการตัดสินใจแก้ไขปัญหาในการบริหารงาน กล่าวคือ วัฒนธรรมจะส่งผลต่อรูปแบบและเนื้อหาความสัมพันธ์ของบุคคลทั่วไปในองค์กร เช่น ในกรณีที่องค์กรมีปัญหาที่เกี่ยวกับงานหรือพฤติกรรมของคน และจำเป็นต้องแก้ไขปัญหานั้น แต่เมื่อพฤติกรรมของคนที่เกิดจากการยอมรับอำนาจของผู้นำ และไม่มีความกล้าหาญในการริเริ่มแก้ไขปัญหา ถ้าผู้นำไม่เป็นผู้ริเริ่มต้นก่อน คือ มีวัฒนธรรมยอมตามอย่างไม่ยั้งคิด (Subordination culture) พฤติกรรมเช่นนี้ก็จะ เป็นอุปสรรคในการแสวงหาแนวทางแก้ไขปัญหาที่ตนประสบอยู่ร่วมกันอย่างมีความคิดและริเริ่มสร้างสรรค์ซึ่งความคิดริเริ่มเป็นสิ่งจำเป็น เมื่อแบบแผนการประพฤติถูกปิดกั้นก็จะเกิดการวางแนวปฏิบัติขึ้นมาตนเองว่าวิธีการแบบใดในการแก้ไขปัญหานั้นที่ยอมรับได้ในกลุ่ม(เพราะสอดคล้องกับแบบแผนวัฒนธรรมที่กลุ่มมีอยู่ในใจ คือความกลัว) หรือวิธีการแบบใดในการแก้ไขปัญหานั้นที่ยอมรับไม่ได้ (เพราะขัดกับวัฒนธรรมกลุ่มที่มีอยู่ในใจ หรือกลุ่มไม่มีวัฒนธรรมนี้อยู่ คือความกล้าหาญในการคิดริเริ่มสร้างสรรค์) ในการปฏิบัติงาน หรือในการมีความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในองค์กรด้วยกัน วัฒนธรรมจึงเป็นเงื่อนไขสำคัญควรแก่การระลึกลงในการศึกษาปัญหาขององค์กรทั้งโครงสร้าง กระบวนการ พฤติกรรม และสิ่งแวดล้อมในองค์กร

๑.๑.๓ วัฒนธรรมจะมีอำนาจชักนำให้เกิดภาวะการเรียนรู้ต่าง ๆ ได้โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่มีความสำคัญกับองค์กรคือการเรียนรู้ภาวะช่วยตัวเองไม่ได้ (Learned helplessness) ซึ่งเป็นสถานภาพทางจิตที่คนจะมีเมื่อเขาเรียนรู้ว่าเขาไม่สามารถควบคุมเป้าหมายในชีวิตของเขาเองได้ และถ้าการเรียนรู้เช่นนี้ได้รับการยืนยันโดยผู้ที่มีประสบการณ์ตรง โดยเขาผู้นั้นพบกับตัวเองว่าเป็นเช่นนั้นจริง ๆ ก็จะทำให้การจูงใจในการตอบโต้กับปัญหาหายไป กลายเป็นคนย่อท้อต่ออุปสรรคหรือไม่ต่อสู้ให้เป้าหมายขององค์การบรรลุผล วัฒนธรรมการยอมตามผู้บังคับบัญชาโดยไม่ยั้งคิดจึงก่อให้เกิดพฤติกรรมสิ้นหวังในองค์การ

วัฒนธรรมองค์กรในฐานะเป็นแบบแผนสำหรับพฤติกรรมมนุษย์ในองค์กร เปรียบเสมือนแกนกลางของทุกสิ่งทุกอย่างในการดำเนินงานของมนุษย์ในองค์กร

๑.๒ องค์ประกอบของวัฒนธรรมองค์กร มีลักษณะคล้าย ๆ ภูเขาน้ำแข็ง (Iceberg) กล่าวคือ มีส่วนที่อยู่ข้างบนน้ำส่วนหนึ่ง และอยู่ใต้น้ำอีกส่วนหนึ่ง จึงอาจแบ่งวัฒนธรรมออกได้เป็น ๒ ส่วน ดังนี้

๑.๒.๑ ส่วนที่มองเห็นได้ (Visible) จะเป็นสิ่งที่สมาชิกองค์กรสร้างหรือประดิษฐ์ขึ้นมา เช่น สิ่งประดิษฐ์ต่าง ๆ (Artifacts) อาทิเช่น รูปปั้นของผู้ก่อตั้งกิจการ และถาวรวัตถุต่าง ๆ เช่น โคมของธรรมศาสตร์ หรือการตกแต่งอาคารสถานที่ ป้าย สัญลักษณ์ คำขวัญ (Slogan) และพิธีกรรมต่างๆ และการแต่งกาย เป็นต้น

๑.๒.๒ ส่วนที่อยู่ลึกลงไป จะมองไม่เห็น (Invisible) แต่เป็นสิ่งที่สมาชิกรับรู้และเข้าใจร่วมกัน เช่น ค่านิยมขององค์กรที่สมาชิกรับรู้ เช่น ค่านิยมของแมคโดนัลด์ ที่เน้น คุณภาพ บริการความสะอาด และคุณค่าของสินค้าและบริการ หรือความมุ่งมั่น คุณค่าและความเชื่อของบริษัทหรือองค์กร

๑.๓ ลักษณะของวัฒนธรรมที่จะทำให้องค์กรบรรลุประสิทธิผล คือ

๑.๓.๑ การผูกพัน (Involvement) และการมีส่วนร่วมในองค์การ

๑.๓.๒ การปรับตัว (Adaptability) ที่เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทั้งภายใน และภายนอกองค์การ

๑.๓.๓ การประพฤติปฏิบัติได้สม่ำเสมอ (Consistency) ซึ่งจะทำให้เกิดการดำเนินงานที่ประสานกันและสามารถคาดหมายพฤติกรรมต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นได้

๑.๓.๔ การมีวิสัยทัศน์และภารกิจขององค์การที่เหมาะสม ทำให้องค์กรมีกรอบและทิศทางการดำเนินงานที่ชัดเจน

๑.๔ วัฒนธรรมองค์กรที่มีความสัมพันธ์กับการบริหารภายในองค์กรโดยตรง ดังต่อไปนี้

๑.๔.๑ ภาษา (Language) ภาษาที่ใช้ในองค์การจะช่วยให้การบริหารงานง่ายขึ้น ถ้าบุคลากรใช้ภาษาเดียวกันและเข้าใจความหมายของภาษาในแนวเดียวกัน วัฒนธรรมด้านภาษาทั้งที่เป็นคำพูดและกิริยาท่าทางล้วนมีความสัมพันธ์กับการบริหารของกลุ่มทั้งสิ้น ถ้าสมาชิกของกลุ่มไม่สามารถติดต่อกันได้ด้วยความเข้าใจตรงกัน การทำงานเป็นกลุ่มก็ไม่อาจเกิดขึ้นได้ ซึ่งจะมีผลต่อการอยู่รอดขององค์กรโดยตรง

๑.๔.๒ วัฒนธรรมใช้เป็นเกณฑ์ในการแบ่งกลุ่มในหมู่สมาชิกองค์กร (Boundaries) เกณฑ์ในการแบ่งกลุ่มในหมู่สมาชิกจะต้องมีและเป็นเอกลักษณ์ร่วมกันภายในกลุ่ม เพื่อกำหนดได้ชัดเจนว่าใคร / เป็นสมาชิก...

Cam

เป็นสมาชิกในกลุ่มใดและใครไม่ใช่สมาชิกในกลุ่ม หรือใครควรจะออกไปจากการเป็นสมาชิกของกลุ่มถ้าไม่ปฏิบัติตามเกณฑ์ที่กลุ่มตั้งขึ้นอย่างเห็นพ้องต้องกันเป็นเอกฉันท์ เกณฑ์ที่เห็นพ้องต้องกันและต้องปฏิบัติได้ต้องมีในองค์กร เพราะเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในวัฒนธรรมองค์การซึ่งเป็นเรื่องของการจัดองค์การและการบริหารงานบุคคล

๑.๔.๓ อำนาจและสถานภาพการบริหารงานภายในองค์การจะราบรื่นได้เมื่อสมาชิกของกลุ่มมีมติเป็นเอกฉันท์ร่วมกันในเรื่องการแบ่งสรรอำนาจ (Allocation of power) และสถานภาพของสมาชิก กล่าวคือ ทุกองค์การต้องจัดลำดับความสำคัญของสมาชิกในองค์การว่าใครเป็นผู้บังคับบัญชา ใครเป็นลูกน้อง บังคับบัญชาลดหลั่นกันไปอย่างชัดเจน ใครควรได้อำนาจเมื่อใด ใครควรออกไปจากอำนาจหน้าที่เมื่อใด และใครยังคงอยู่ในอำนาจต่อไปได้ วัฒนธรรมในเรื่องอำนาจและสถานภาพถ้าชัดเจนก็จะช่วยให้สมาชิกสามารถจัดการกับความรู้สึกที่ก้าวร้าวของเขาเองได้ในการทำงานร่วมกันกับผู้อื่น

๑.๔.๔ ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน (Intimacy) องค์การจะดำเนินงานได้ราบรื่นเพียงใดย่อมขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่เป็นมติเอกฉันท์สำหรับความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ความเป็นเพื่อนสนิทและความรัก ทุกองค์การต้องมีแนวทางหรือมีกฎเกณฑ์หรือจัดการทำให้ความสัมพันธ์ของสมาชิกในองค์กรมีขึ้นให้ได้ ทั้งที่เป็นความสัมพันธ์ระหว่างเพศตรงข้ามที่จะเป็นประโยชน์เกื้อกูลต่อการดำเนินงานขององค์กรและเพื่อนร่วมงาน

๑.๔.๕ การให้รางวัลและการลงโทษ (Rewards and Punishment) องค์กรต้องจูงใจสมาชิกให้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลด้วยการมีมติเอกฉันท์ร่วมกันในหมู่สมาชิก เรื่องเกณฑ์การจัดสรรรางวัลและการลงโทษ ทุกกลุ่มจะต้องรู้ชัดเจนว่าพฤติกรรมแบบใดจะได้รับรางวัลที่เป็นทรัพย์สินสถานภาพ และอำนาจ พฤติกรรมแบบใดถ้าปฏิบัติจะถูกลงโทษคือไม่ได้รับรางวัล และถ้ารุนแรงก็คือการไม่คบค้าด้วยเพราะมีการกำหนดกฎเกณฑ์ที่เป็นมติเอกฉันท์มาก่อนแล้ว ถ้าวัฒนธรรมองค์การในการจูงใจชัดเจน การดำเนินงานขององค์กรก็จะมีอุปสรรคน้อยลง ผู้บริหารก็จะเหนื่อยต่อการควบคุมและการจูงใจน้อยลง

๑.๔.๖ อุดมการณ์ (Ideology) องค์การจะดำเนินงานราบรื่นถ้าสมาชิกมีมติเอกฉันท์ในเรื่องอุดมการณ์และศาสนา ทุกองค์กรก็เหมือนกับทุกสังคมที่ต้องประสบกับเหตุการณ์ที่ไม่สามารถอธิบายได้และควบคุมไม่ได้ องค์กรต้องจัดหาความหมายของสิ่งเหล่านี้ให้กับสมาชิกโดยใช้อุดมการณ์ และศาสนาเข้าช่วยอธิบายปรากฏการณ์ต่าง ๆ เพื่อสมาชิกจะไม่วิตกกังวลจนเกินเหตุต่อเหตุการณ์ที่ไม่สามารถอธิบาย และควบคุมได้

๒. ผศ.รณรงค์ จันโต ภาควิชานโยบายสังคม การพัฒนาสังคม และการพัฒนาชุมชน คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ให้ความรู้เกี่ยวกับ คุณธรรมและจริยธรรมของนักสหนาการ โดยการให้ผู้เข้ารับการอบรมแบ่งกลุ่ม และแลกเปลี่ยนประสบการณ์การทำงานร่วมกัน

วันพฤหัสบดีที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

๑. คุณลือชัย อ่อนสี นักวิชาการคลังปฏิบัติการ กลุ่มงานกำกับและบริหารการเงินการคลัง สำนักงานคลังจังหวัดปทุมธานี ให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างและพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ รวมทั้งอธิบายความหมายและการใช้ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐

๒. อาจารย์ณัฐฐาพงศ์ อภิโชติเดชาสกุล คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ให้ความรู้เรื่องการจัดทำสื่อสาธารณะ ในประเด็นดังต่อไปนี้

๒.๑ สื่อสาธารณะ (Public Media) หมายถึง การสื่อสาร เพื่อสร้างอำนาจต่อรองให้แก่สาธารณชนของสังคม อันเป็นการเปิดพื้นที่ร่วมให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น และสังคม โดยมีเงินดำเนินการมาจากการสนับสนุน การบริจาค

๒.๒ สิ่งที่ต้องคำนึงในการใช้ social media คือ พื้นที่สาธารณะกับพื้นที่ส่วนบุคคล สิทธิส่วนบุคคลกับสิทธิรวมหมู่ ปลอดภัยกับไม่ปลอดภัย ลิขสิทธิ์กับการละเมิดลิขสิทธิ์ และข้อมูลเผยแพร่สาธารณะกับข้อมูลส่วนบุคคล

๒.๓ หลักคิดที่สำคัญ

๒.๓.๑ สิทธิ (สิทธิมนุษยชน/ สิทธิชุมชน/ สิทธิส่วนบุคคล)

๒.๓.๒ จรรยาบรรณของวิชาชีพสื่อสารมวลชน

๒.๓.๓ ความเท่าเทียม (การนำเสนอที่ไม่โน้มเอียง)

๒.๓.๔ ความเข้าใจต่อบริบททางสังคมและวัฒนธรรม

๒.๓.๕ มองโลกบวกตามความเป็นจริงของสังคม (สร้างสรรค์)

๒.๔ สุ จิ ปุ ริ หัวใจของการสื่อสารที่ทรงพลัง

สุ ย่อมาจากคำว่า สุตตะ แปลว่า การฟัง

จิ ย่อมาจากคำว่า จินตะ แปลว่า การคิด

ปุ ย่อมาจากคำว่า ปุจฉา แปลว่า การถาม

ริ ย่อมาจากคำว่า ลิขิต แปลว่า การเขียน

๒.๕ หลักการแห่งความสุขของผู้ผลิตสื่อสาธารณะ คือ

๒.๕.๑ ผลิตสื่อด้วยการมองโลกมุมบวกผ่านความเป็นจริงของสังคม

๒.๕.๒ เน้นสื่อที่มีพลังสร้างสรรค์สังคม

๒.๕.๓ ต้องสร้างกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

๒.๕.๔ ผลิตสื่อสาธารณะเพื่อพัฒนาชุมชน/ สังคม ให้มีความเข้มแข็งจากภายใน

วันศุกร์ที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

๑. คุณรัชดาวรรณ สุขประสงค์ กลุ่มงานคดี กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ให้ความรู้เรื่องกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองและความรับผิดทางละเมิด

๒. คุณ....

๒. คุณสิริรัตน์ แต่งรอด นิตกรชำนาญการ กลุ่มงานมาตรฐานวินัยบุคคลส่วนท้องถิ่น สำนักพัฒนาระบบการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ให้ความรู้เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลและการดำเนินการทางวินัย รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

วันเสาร์ที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

๑. คุณทรงพล วิชัยหัตถะ ผู้อำนวยการสำนัก (ผู้อำนวยการสูง) สำนักพัฒนาทุนและองค์การการเงินชุมชน ให้ความรู้เกี่ยวกับระเบียบงานสารบรรณและการจัดทำเอกสารราชการ และให้ผู้เข้าร่วมอบรมแบ่งกลุ่มทำกิจกรรม เพื่อจัดทำหนังสือภายใน และหนังสือภายนอก

๒. ศาสตราจารย์ ดร.โกวิทย์ พวงงาม คณบดีคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ให้ความรู้เกี่ยวกับปรัชญาแนวคิดการบริหารงานองค์กรและโครงสร้างอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

วันอาทิตย์ที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

๑. คุณทิพพรรณ ไชยอุปถัมภ์ ผู้อำนวยการกลุ่มงานบริหารการจัดเก็บข้อมูลการพัฒนาชุมชน กรมการพัฒนาชุมชน ให้ความรู้เกี่ยวกับรัฐบาลดิจิทัล ทักษะความเข้าใจและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ในประเด็นดังต่อไปนี้

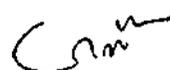
๑.๑ ทักษะความเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (Digital literacy) ทักษะการนำเครื่องมืออุปกรณ์ และเทคโนโลยี ดิจิทัล เช่น คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ แท็บเล็ต โปรแกรม คอมพิวเตอร์ และสื่อออนไลน์ มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ทั้งทางด้านการสื่อสาร การปฏิบัติงาน และการทำงานร่วมกัน หรือการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อพัฒนากระบวนการทำงาน / พัฒนาระบบงานในองค์กรให้มีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพ ซึ่งทักษะดังกล่าว ครอบคลุมความสามารถ ๔ มิติ ได้แก่ การใช้ (Use) เข้าใจ (Understand) การสร้าง (create) และเข้าถึง (Access) เทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๒ ประโยชน์ของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล คือ

- สามารถใช้ศักยภาพในการทำงานที่มีมูลค่าสูง (High Value Job) มากขึ้น
- การทำงานสามารถทำได้รวดเร็ว ลดข้อผิดพลาดและมีความมั่นใจในการทำงาน
- สามารถระบุทางเลือกและตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น
- มีเครื่องมือช่วยในการเรียนรู้และเติบโตอย่างเหมาะสม
- กระบวนการทำงานและการสื่อสารขององค์กรมีความคล่องตัวมากขึ้น
- หน่วยงานสามารถประหยัดทรัพยากร (งบประมาณและกำลังคน)
- หน่วยงานจะได้รับความเชื่อมั่นจากประชาชนและผู้รับบริการมากขึ้น

๑.๓ คุณสมบัติของนักพัฒนายุคดิจิทัล ประกอบด้วย

๑.๓.๑ รู้ว่าพลังดิจิทัลเปลี่ยนแปลงโลก : คิดใหม่ ทำใหม่ ต้อนรับโลกใหม่

/๑.๓.๒ รับฟัง...

- ๑.๓.๒ รับฟังข้อมูลในภาพรวม : ตามติดข้อมูลอย่างทันห่วงที่
- ๑.๓.๓ คัดกรองข้อมูล : ค้นคว้า และคัดกรอง เพื่อประกอบการตัดสินใจ
- ๑.๓.๔ การสื่อสารเพื่อภาพลักษณ์องค์กร : ไม่เป็นเพียงผู้สังเกตการณ์
- ๑.๓.๕ วิเคราะห์สถานการณ์ : เพื่อบริหารความเสี่ยงที่ส่งผลกระทบต่อองค์กร
- ๑.๓.๖ แบ่งปันข้อมูลอย่างจริงจัง : แชรเพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ทางบวกกับผู้อื่น
- ๑.๓.๗ สานสัมพันธ์ : ใช้ประโยชน์ Big Data ที่ได้จากข้อเสนอแนะของผู้รับบริการ
- ๑.๓.๘ สื่อสารสร้างแรงบันดาลใจ : ใช้ Social Media สร้างแรงบันดาลใจ

๑.๔ กลไกสำคัญตามพระราชบัญญัติการบริหารงาน และการให้บริการภาครัฐผ่านระบบ

ดิจิทัล พ.ศ. ๒๕๖๒

- ๑.๔.๑ ให้มีการจัดทำแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (แผนระดับชาติ)
- ๑.๔.๒ ให้มีคณะกรรมการพัฒนารัฐบาลดิจิทัล โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน
- ๑.๔.๓ ให้สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) สนับสนุนการดำเนินงาน

ตามกฎหมายนี้

๑.๔.๔ ให้มีธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ เป็นกรอบในการบริหารจัดการข้อมูลของ

หน่วยงานของรัฐ

- ๑.๔.๕ ให้หน่วยงานของรัฐจัดทำข้อมูลและบริการในรูปแบบดิจิทัล Digitization
- ๑.๔.๖ ให้หน่วยงานของรัฐ เปิดเผยข้อมูลภาครัฐในรูปแบบดิจิทัล Open

Government Data

๑.๔.๗ ให้หน่วยงานของรัฐแลกเปลี่ยนและเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างกัน Integration และมีศูนย์แลกเปลี่ยนข้อมูลกลาง สนับสนุนการเชื่อมโยงบริการดิจิทัล ให้เกิดบริการสาธารณะแบบเบ็ดเสร็จ

๑.๕ ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับจาก พระราชบัญญัติการบริหารงาน และการให้บริการ

ภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. ๒๕๖๒

๑.๕.๑ ได้รับบริการภาครัฐที่สะดวก รวดเร็ว ไม่สร้างภาระให้แก่ประชาชน ลดการใช้จ่าย
สำเนาเอกสารในการติดต่อราชการ

๑.๕.๒ ติดต่อภาครัฐ โดยสามารถใช้แค่บัตรประชาชนใบเดียว หรือติดต่อออนไลน์ได้
แบบเบ็ดเสร็จ One Stop Service

๑.๕.๓ สามารถใช้ข้อมูลการดำเนินงานของภาครัฐที่เปิดเผยต่อสาธารณชน สำหรับการ
ติดตามและตรวจสอบการดำเนินการของรัฐ

๑.๕.๔ สามารถนำข้อมูลการดำเนินงานของภาครัฐที่เปิดเผยต่อสาธารณชน
ไปพัฒนานวัตกรรมที่สร้างประโยชน์ต่อเศรษฐกิจและสังคม

๑.๖ ผลที่ได้รับจากการจัดการข้อมูลที่มีธรรมาภิบาล คือ จะมีการแบ่งประเภทข้อมูลให้
ชัดเจน เกิดมาตรฐานที่จำเป็น มีนโยบายการใช้งานที่เหมาะสมตามประเภท ไปจนถึงการตรวจสอบความ
ถูกต้องของข้อมูล รวมทั้งเจ้าหน้าที่ภาครัฐจะมีความเข้าใจมากขึ้นในการใช้ข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ

/๒. คุณเอี่ยมพร...

๒. คุณเอี่ยมพร นาวิ กรรมการและผู้ช่วยเลขาธิการมูลนิธิครอบครัวพอเพียง ให้ความรู้เกี่ยวกับจิตอาสาเพื่อการพัฒนาตามแนวทางพระราชดำริในรัชการที่ ๑๐ และความสำคัญของสถาบันพระมหากษัตริย์ต่อการดำรงอยู่ของชาติไทย ในประเด็นดังต่อไปนี้

๒.๑ ประวัติศาสตร์ยุครัตนโกสินทร์ กษัตริย์นักพัฒนา

- ๒.๑.๑ รัชกาลที่ ๑ - ๓ มีการฟื้นฟูและบูรณะบ้านเมือง
- ๒.๑.๒ รัชกาลที่ ๓ - ๕ มีการเปิดความสัมพันธ์กับต่างประเทศ
- ๒.๑.๓ รัชกาลที่ ๔ - ๖ มีการรักษาเอกราชให้พ้นภัยจักรวรรดินิยม
- ๒.๑.๔ รัชกาลที่ ๖ มีการเข้าสู่ประชาคมโลกบนความเสมอภาค
- ๒.๑.๕ รัชกาลที่ ๗ มีการเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครองประเทศ
- ๒.๑.๖ รัชกาลที่ ๘ มีการกู้ชาติในสมัยสงครามโลกครั้งที่ ๒
- ๒.๑.๗ รัชกาลที่ ๙ มีการพัฒนาเศรษฐกิจภายใต้ทุนนิยมโลกาภิวัตน์

๒.๒ ความสำคัญของสถาบันพระมหากษัตริย์ต่อชาติไทย

- ๒.๒.๑ ด้านการป้องกันและรักษาเอกราชของชาติ
- ๒.๒.๒ ด้านการทำนุบำรุงพระพุทธศาสนา
- ๒.๒.๓ ด้านการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทย
- ๒.๒.๔ ด้านการส่งเสริมเศรษฐกิจของชาติ

๒.๓ หลักการทรงงานของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร

๒.๓.๑ หลักธรรม ความดี ความถูกต้อง ประกอบด้วย ๑) ซื่อสัตย์ สุจริต จริ่งใจ ต่อกัน ๒) อ่อนน้อม ถ่อมตน ๓) ความเพียร ๔) รู้ รัก สามัคคี ๕) ทำเรื่อย ๆ ทำแบบสั่งขทาน และ ๖) มีความสุขในการทำประโยชน์ให้กับผู้อื่น

๒.๓.๒ หลักคิด คิดจะทำอะไร ใครได้ประโยชน์ ใครเสียประโยชน์ ถ้าส่วนรวมได้ ประโยชน์ต้องคิดถึงส่วนน้อยที่เสียประโยชน์ ประกอบด้วย ๑) ศึกษาข้อมูลอย่างเป็นระบบ ทำงานอย่างผู้รู้จริง ๒) ระมัดระวังจากข้างใน ๓) ทำตามลำดับขั้น ๔) ภูมิสังคม ๕) องค์กรรวม ๖) ประหยัด เรียบง่าย ได้ประโยชน์สูงสุด ๗) ขาดทุนคือกำไร ๘) ปลูกป่าในใจคน ๙) ใช้ธรรมชาติช่วยธรรมชาติ ๑๐) อธรรมปราบอธรรม ๑๑) ประโยชน์ส่วนรวม ๑๒) การพึ่งตนเอง และ ๑๓) เศรษฐกิจพอเพียง

๒.๓.๓ หลักปฏิบัติ วิธีปฏิบัติ ผลลัพธ์ ผลกระทบ และการประเมินซึ่งผลของการกระทำ ประกอบด้วย ๑) เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา ๒) แก้ปัญหาที่จุดเล็ก คิด Macro เริ่ม Micro ๓) ไม่ติดตำรา ทำให้ง่าย ๔) การมีส่วนร่วม ๕) พออยู่พอกิน ๖) บริการรวมที่จุดเดียว ๗) ร่าเริง รื่นเริง คึกคัก ครึกครื้น กระฉับกระเฉง มีพลัง เป็นปัจจัยของการทำงานที่มีประสิทธิภาพ และ ๘) ชัยชนะของการพัฒนา

๒.๔ ทศพิธราชธรรม ดำเนินตามรอยเบื้องพระยุคลบาท

ทศพิธราชธรรม คือจริยวัตร ๑๐ ประการที่พระเจ้าแผ่นดินทรงประพฤติเป็นหลักธรรม ประจำพระองค์หรือเป็นคุณธรรมประจำตนของผู้ปกครองบ้านเมือง ให้มีความเป็นไปโดยธรรมและ

/ยังประโยชน์...

ยังประโยชน์สุขให้เกิดแก่ประชาชนจนเกิดความชื่นชมยินดี ซึ่งความจริงแล้วไม่ได้จำเพาะเจาะจงสำหรับพระเจ้าแผ่นดินหรือผู้ปกครองแผ่นดินเท่านั้น บุคคลธรรมดาที่เป็นผู้บริหารระดับสูงในทุกองค์กรก็พึงใช้หลักธรรมเหล่านี้

๒.๔.๑ ทาน คือ การให้ การเสียสละ นอกจากเสียสละทรัพย์สินของแล้ว ยังหมายถึงการให้น้ำใจแก่ผู้อื่นด้วย

๒.๔.๒ ศีล คือ ความประพฤติที่งดงาม ทั้ง กาย วาจา และใจ ให้ปราศจากโทษ ทั้งในการปกครอง อันได้แก่ กฎหมายและนิติราชประเพณี และในทางศาสนา

๒.๔.๓ ปริจจาคะ คือ การเสียสละความสุขส่วนตน เพื่อความสุขส่วนรวม

๒.๔.๔ อาชชวะ คือ ความซื่อตรงในฐานะที่เป็นผู้ปกครอง ดำรงอยู่ในสัจย์สุจริต

๒.๔.๕ มัททวะ คือ การมีความอ่อนโยน มีสัมมาคารวะต่อผู้อาวุโสและอ่อนโยนต่อบุคคลที่ เสมอกันและต่ำกว่า

๒.๔.๖ ตปะ คือ ความเพียร มีความอดสาหะในการปฏิบัติงาน โดยปราศจากความเกียจคร้าน

๒.๔.๗ อักโกธะ คือ ความไม่โกรธ ความไม่แสดงความโกรธให้ปรากฏเห็นเช่นทำร้ายผู้อื่นแม้จะลงโทษผู้ทำผิดก็ตามเหตุผล

๒.๔.๘ อวิหิงสา คือ การไม่เบียดเบียน หรือบีบบังคับ ไม่ก่อทุกข์หรือเบียดเบียนผู้อื่น

๒.๔.๙ ขันติ คือ การมีความอดทนต่อสิ่งทั้งปวง รักษาอาการ กาย วาจา ใจ ให้เรียบร้อย

๒.๔.๑๐ อวิโรธนะ คือ ความหนักแน่น ถือความถูกต้องเที่ยงธรรมเป็นหลัก ไม่เอนเอียงหันไหวด้วยคำพูด อารมณ์ หรือลาภสักการะใดๆ

๒.๕ ๙ พระราชกรณียกิจ ที่ในหลวงทำเพื่อเรา

๒.๕.๑ ด้านการศึกษา เด็กคืออนาคตของชาติจึงมีโครงการเพื่อการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

๒.๕.๒ ด้านการแพทย์ ทรงจัดตั้งหน่วยแพทย์ เพราะเรื่องสุขภาพเป็นเรื่องสำคัญ

๒.๕.๓ ด้านการเกษตร พระองค์ทรงลงพื้นที่จริงเพื่อไถ่ถามปัญหาจากประชาชน

๒.๕.๔ ด้านการอนุรักษ์ พระองค์ทรงพัฒนา วิจัย เพื่อหาวิธีการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและธรรมชาติ

๒.๕.๕ ด้านวัฒนธรรม ทรงตั้งกรมทรัพย์สินทางปัญญา เพื่อฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมไทย

๒.๕.๖ ด้านศาสนา ทรงสนับสนุนศาสนสถานและเปิดพิธีในงานต่างๆ ในทุกศาสนา

๒.๕.๗ ด้านความมั่นคงภายในประเทศ ทรงดูแลประชาชนทั่วทั้งประเทศให้ร่มเย็นเป็นสุขตลอดมา

๒.๕.๘ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ทรงเสด็จเยือนต่างประเทศเพื่อผูกสัมพันธ์ไมตรีกับประเทศอื่นๆ กว่า ๒๗ ประเทศ

๒.๕.๙ ด้านการศึกษา ทรงได้เหรียญทองในกีฬาเรือใบ และทรงส่งเสริมกีฬาไทย

๒.๖ จุดมุ่งหมายของโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

๒.๖.๑ การพัฒนาแบบผสมผสาน

๒.๖.๒ การพัฒนาแหล่งน้ำ

๒.๖.๓ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

๒.๖.๔ การพัฒนาการเกษตรและส่งเสริมอาชีพ

๒.๖.๕ การสาธารณสุขและสาธารณสุขการ

๒.๖.๖ การพัฒนาการศึกษา

ทั้งนี้ เพื่อประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น นำไปสู่ความมั่นคงแห่งชาติ

๒.๗ พระราชกรณียกิจของในหลวงรัชกาลที่ ๑๐ ทรงสืบสานพระราชปณิธาน

“พ่อภูมิพล” ก่อกำเนิดพลังจิตอาสา “เราทำดี ด้วยหัวใจ”

จิตอาสา หมายถึง จิตแห่งการให้ความดีงามทั้งปวงแก่เพื่อนมนุษย์โดยเต็มใจ สม่ำเสมอ อิ่มใจ ชาบซึ่งใจ ปิติสุข ที่พร้อมจะเสียสละเวลา แรงกาย แรงสติปัญญา เพื่อ สาธารณประโยชน์ในการทำกิจกรรมหรือสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่ผู้อื่นโดยไม่หวังผลตอบแทน และมีความสุขที่ได้ช่วยเหลือผู้อื่น เป็นจิตที่ไม่นิ่งดูเฉย เมื่อพบเห็นปัญหาหรือความทุกข์ยากที่เกิดขึ้นกับผู้คน เป็นจิตที่มีความสุขเมื่อได้ทำความดีและเห็น น้ำตาเปลี่ยนแปลงเป็นรอยยิ้ม เป็นจิตที่เปี่ยมด้วย “บุญ” คือความสงบเยือกเย็น และพลังแห่งความดีอีกทั้งยัง ช่วยลด “อัตตา” หรือความเป็นตัวตนของตนเองลงได้

จิตอาสา “เราทำความดี เพื่อชาติ ศาสน์ กษัตริย์” หมายถึง ประชาชนทุกหมู่เหล่า ทั้งในและต่างประเทศที่สมัครใจช่วยเหลือผู้อื่น ยอมเสียสละเวลา แรงกาย แรงใจ และสติปัญญาในการทำงาน ที่เป็นสาธารณประโยชน์ โดยไม่หวังผลตอบแทนใด

จิตอาสาตามพระราชโบาย แบ่งเป็น ๓ ประเภท คือ

๑) จิตอาสาพัฒนา คือ จิตอาสาพระราชทาน ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาท้องถิ่นของแต่ละชุมชนให้มีคุณภาพชีวิต และความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ไม่ว่าจะ เป็นกิจกรรมบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ การอนุรักษ์ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม การอำนวยความสะดวกและความปลอดภัยในการดำเนินชีวิตประจำวัน การประกอบอาชีพ รวมทั้งการสาธารณสุข จิตอาสาพัฒนา แบ่งตามภารกิจ ๘ กลุ่มงาน ดังนี้ (๑) จิตอาสาพัฒนาชุมชนเข้มแข็ง ประชาชนมีสุข (๒) จิตอาสางานประดิษฐ์และเผยแพร่งานศิลปาชีพ (๓) จิตอาสาฝ่ายกิจกรรมการแสดงและนิทรรศการ (๔) จิตอาสาฝ่ายแพทย์และสาธารณสุข (๕) จิตอาสาฝ่ายทะเบียนและข้อมูล (๖) จิตอาสาฝ่ายส่งกำลังบำรุงและสนับสนุน (๗) จิตอาสาฝ่ายประชาสัมพันธ์และ (๘) จิตอาสาฝ่ายรักษาความปลอดภัยและจราจร

๒) จิตอาสาภัยพิบัติ คือ จิตอาสาพระราชทาน ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อเฝ้าตรวจ เตือน และเตรียมการรองรับภัยพิบัติ ทั้งที่เกิดจากธรรมชาติ และเกิดจากสาเหตุอื่นๆ ที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่โดยรวม และการเข้าช่วยเหลือบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนจากภัยพิบัติ ดังกล่าว เช่น อุทกภัย วาตภัย อัคคีภัย เป็นต้น

Can

/๓) จิตอาสา...

๓) จิตอาสาเฉพาะกิจ คือ จิตอาสาพระราชทาน ที่มีวัตถุประสงค์ให้ปฏิบัติในงานพระราชพิธีหรือการรับเสด็จในโอกาสต่างๆ เป็นการใช้กำลังพลจิตอาสาร่วมปฏิบัติกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือ หรืออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนที่มาร่วมงานรวมทั้งการเตรียมการ การเตรียมสถานที่ และการฟื้นฟูสถานที่ภายหลังการปฏิบัติในพระราชพิธีและการเสด็จฯ นั้นๆ ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

วันจันทร์ที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

๑. ผศ.ดร.นิถมน รัตนะรัต ผู้อำนวยการหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (นโยบายและการบริหารงานยุติธรรม) คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยความรับผิดชอบเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ ในประเด็นดังต่อไปนี้

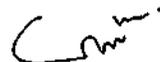
๑.๑ เหตุผลในการประกาศใช้ พรบ.ว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ คือ หน่วยงานของรัฐใช้เงินงบประมาณ เงินกู้ เงินช่วยเหลือ หรือเงินรายได้ของหน่วยงาน ซึ่งเป็นเงินของแผ่นดิน รวมทั้งการให้สัมปทานอนุญาตเพื่อประโยชน์สาธารณะ การจัดหาสินค้าและบริการ รวมทั้งการให้สิทธิสัมปทานจึงต้องกระทำอย่างบริสุทธิ์ยุติธรรม และมีการแข่งขันกันอย่างเสรีเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่รัฐ แต่พบปัญหาในการสมยอมในการเสนอราคา (ฮั้ว) ทำให้มิได้มีการแข่งขันกันเสนอประโยชน์สูงสุดให้แก่หน่วยงานของรัฐ ทำให้เกิดความเสียหายต่อประเทศชาติ ในบางกรณีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐก็มีส่วนร่วมหรือมีส่วนสนับสนุนในการทำความผิด จึงต้องตรากฎหมายเพื่อปราบปรามการกระทำผิด

๑.๒ ความสำคัญของการตราพระราชบัญญัติ ว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ คือ เกิดการฮั้วกัน การสมยอมในการเสนอราคา โดยตกลงกันที่จะไม่มีการแข่งขันในการประกวดราคาประมูลงานระหว่างพ่อค้า โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้ราคาที่ตกลงกันและมีการแบ่งผลประโยชน์กัน เช่น พ่อค้าเสนอราคา ๕ ราย ประชุมตกลงกันว่าจะให้พ่อค้ารายหนึ่งได้งานชิ้นนี้ โดยพ่อค้ารายอื่นจะเสนอราคาที่สูงกว่า และพ่อค้าที่ได้งานตกลงที่จะจ่ายค่าตอบแทนให้แก่พ่อค้ารายอื่นที่เข้าร่วมยื่นซองประกวดราคาด้วย ซึ่งผลเสียของการสมยอมในการเสนอราคา (ฮั้วประมูล) ทำให้รัฐต้องสูญเสียงบประมาณสูงเกินกว่าที่ควรจะเป็นในการจัดซื้อจัดจ้างกับผู้เสนอราคา ซึ่งไม่ใช่ราคาต่ำสุดจากการแข่งขันในการเสนอราคากันอย่างเสรี รวมทั้งผู้เสนอราคาที่ได้รับงานจากหน่วยงานรัฐต้องลดต้นทุน โดยต้องนำเงินส่วนหนึ่งไปจ่ายให้กับผู้เสนอการรายอื่นตามข้อตกลงการฮั้ว ทำให้ผู้เสนอราคาที่ได้รับงานนั้นต้องลดมาตรฐานของงานเพื่อประหยัดต้นทุน ทำให้งานที่ทำให้กับหน่วยงานรัฐไม่มีคุณภาพหรือไม่ได้มาตรฐาน และบางกรณีเกิดจากการกระทำของเจ้าหน้าที่หน่วยงานรัฐ หรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ทำการทุจริต แสวงหาประโยชน์ โดยการเรียกรับเงินหรือผลตอบแทนอันมิชอบจาก ผู้ประมูล ทำให้ประเทศชาติได้รับความเสียหาย

๑.๓ สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ ว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนี้

“การเสนอราคา” คือ การยื่นข้อเสนอเพื่อเป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ อันเกี่ยวกับการซื้อ การจ้าง การแลกเปลี่ยน การเช่า การจำหน่ายทรัพย์สิน การได้รับสัมปทาน หรือการได้รับสิทธิใด ๆ

“หน่วยงานของรัฐ” ...

“หน่วยงานของรัฐ” คือ กระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือหน่วยงานอื่นใดที่ดำเนินกิจการของรัฐตามกฎหมายและได้รับเงินอุดหนุนหรือเงินหรือทรัพย์สินลงทุนจากรัฐ

“ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง” คือ นายกรัฐมนตรี, รัฐมนตรี, สส., สว., ข้าราชการการเมืองอื่น, ผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่น

๑.๓.๑ ความผิดฐานตกลงร่วมกันในระหว่างผู้เสนอราคาโดยทุจริต (มาตรา ๔) กล่าวคือ ผู้เสนอราคา ตั้งแต่ ๒ คนขึ้นไป ตกลงร่วมกันในการเสนอราคาต่อรัฐ โดยมีได้มีแข่งขันกันในการเสนอราคาอย่างเป็นธรรม และการสมยอมการเสนอราคาที่จะเป็นความผิดได้ คือ (๑) เพื่อจะให้ประโยชน์แก่ผู้ใดผู้หนึ่งเป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ (๒) เพื่อกีดกันมิให้มีการเสนอสินค้าหรือบริการอื่นต่อหน่วยงานของรัฐ (๓) เพื่อกำหนดราคาอันเป็นการเอาเปรียบแก่หน่วยงานของรัฐ และ (๔) ผู้ที่ชักชวนให้ผู้อื่นร่วมตกลงกระทำความผิดตามข้อ (๑) - (๓) ต้องระวางโทษด้วยเช่นกัน เช่น แดง ดำ ขาวเป็นผู้เสนอราคาทำงานอย่างหนึ่งให้กับหน่วยงานรัฐ ทั้งสามคนตกลงสมยอมกันที่จะให้ขาวได้งาน แดงกับดำจึงเสนอราคาของตนให้สูงกว่าขาว ทำให้การเสนอราคาของขาวต่ำสุด แต่ก็ยังสูงกว่าราคากลาง ทำให้หน่วยงานรัฐเสียเปรียบ แดง ดำ ขาว มีความผิดตามมาตรา ๔ หรือกรณี แดง ดำ ขาว ได้เสนอราคาของตนเอง ต่อมา เหลือง ชักชวนให้มีการสมยอมเสนอ ราคา โดยให้ขาวเสนอราคาต่ำสุด เพื่อให้ได้งาน เหลืองมีความผิดตามมาตรา ๔ เช่นกัน

การสมยอมการเสนอราคาทำให้เกิดผลเสีย คือ หน่วยงานราชการเสียประโยชน์ได้รับพัสดุหรือผลงานไม่คุ้มค่ากับงบประมาณที่เสียไป หรือทำให้ได้คุณภาพของพัสดุหรือผลงานไม่ได้มาตรฐานรวมทั้งก่อให้เกิดความไม่เสมอภาคในการประกอบธุรกิจ เนื่องจากไม่ได้มีการแข่งขันการเสนอราคาอย่างถูกต้องและเป็นธรรม และก่อให้เกิดระบบอิทธิพลแผ่ขยายครอบคลุมทั้งระบบราชการและธุรกิจเอกชน หรือทำให้เกิดการผูกขาดการดำเนินการให้กับเอกชนบางราย

๑.๓.๒ ความผิดฐานให้เงินหรือทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดเพื่อจูงใจให้ร่วมเสนอราคาโดยทุจริต (มาตรา ๕) กล่าวคือ ผู้ใดให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้เงินหรือทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่ผู้อื่น เพื่อประโยชน์ในการเสนอราคา โดยมีวัตถุประสงค์ (๑) เพื่อจูงใจให้ผู้นั้น ร่วมดำเนินการใดๆ อันเป็นการให้ประโยชน์แก่ผู้ใดผู้หนึ่ง เป็นผู้ที่มีสิทธิทำสัญญากับ หน่วยงานของรัฐ หรือ (๒) เพื่อจูงใจให้ผู้นั้นทำการเสนอราคาสูงหรือต่ำจนเห็นได้ชัดว่า ไม่เป็นไปตามลักษณะสินค้า บริการ หรือสิทธิที่จะได้รับ หรือ (๓) เพื่อจูงใจให้ผู้นั้น ไม่เข้าร่วมในการเสนอราคาหรือถอนการเสนอราคา และ (๔) ผู้ที่เรียก รับ หรือยอมจะรับเงินหรือทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด ตามข้อ ๑ - ๓ ต้องระวางโทษด้วยเช่นกัน เช่น แดง ได้ให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้เงินหรือทรัพย์สินหรือประโยชน์แก่ขาวและดำ เพื่อให้ขาวและดำร่วมกันสมยอมในการเสนอราคาในการประมูลงานกับหน่วยงานของรัฐ แห่งหนึ่ง หรือ เพื่อให้ ขาวและดำ ไม่เข้าร่วมเสนอราคาหรือถอนการเสนอราคา แดงมีความผิดตามมาตรา ๕ นี้

๑.๓.๓ ความผิดฐานใช้กำลังประทุษร้ายหรือขู่เข็ญให้ร่วมเสนอราคาโดยทุจริต (มาตรา ๖) กล่าวคือ ผู้ใดข่มขืนใจผู้อื่นให้ร่วมเสนอราคา หรือไม่เข้าร่วมในการเสนอราคา หรือถอนการเสนอราคา หรือทำการเสนอ ราคาตามที่กำหนด โดยใช้กำลังประทุษร้าย หรือขู่เข็ญว่าจะทำอันตรายจนผู้ถูกข่มขืนใจยินยอม

๑.๓.๔ ความผิดฐานใช้อุบายหลอกลวงเพื่อมิให้ผู้อื่นเข้าเสนอราคาหรือเสนอราคา โดยหลงผิด (มาตรา ๗) กล่าวคือ ผู้ใดใช้อุบายหลอกลวง หรือกระทำการโดยวิธีอื่นใด เป็นเหตุให้ผู้อื่นไม่มีโอกาสเข้าทำการเสนอราคาอย่างเป็น ธรรม หรือให้มีการเสนอราคาโดยหลงผิด เช่น การแกล้งบอกข่าวหรือ ปลอมเอกสารแจ้งการประกวดราคาให้ผู้จะเสนอราคารายอื่นๆ หลงเชื่อว่าหน่วยงานของรัฐนั้นไม่มีการประกาศ ประกวดราคา หรือมีการประกวดราคาที่ไม่ตรงกับความจริง

๑.๓.๕ ความผิดฐานเสนอราคาที่สูงหรือต่ำเกินปกติจนไม่อาจปฏิบัติตามสัญญาได้ (มาตรา ๘) กล่าวคือ ผู้ใดโดยทุจริตทำการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ โดยรู้ว่าราคาที่เสนอนั้นต่ำมากเกินกว่าปกติจนเห็นได้ชัดว่า ไม่เป็นไปตามลักษณะสินค้าหรือบริการ หรือเสนอผลประโยชน์ตอบแทนให้แก่ หน่วยงานของรัฐสูงกว่าความเป็นจริงตามสิทธิที่จะได้รับ โดยมีวัตถุประสงค์เป็นการกีดกันการแข่งขันราคา อย่างเป็นธรรม และการกระทำเช่นนั้น เป็นเหตุให้ไม่สามารถปฏิบัติให้ถูกต้องตามสัญญาได้ ๆ เช่น หน่วยงานรัฐกำหนดราคากลางจัดซื้อจัดจ้างไว้ ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท นายแดง เสนอราคา ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพราะต้องการได้งาน โดยรู้ว่าจะไม่สามารถปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบจัดซื้อจัดจ้างที่หน่วยงานรัฐกำหนดได้ (เมื่อได้งานแล้วต่อมาตอนส่งมอบงานนายแดงก็จะใช้วิธีติดสินบนกรรมการตรวจการจ้างให้รับงานของตน)

๑.๓.๖ ความรับผิดของผู้แทนนิติบุคคลในกรณีมีการกระทำความผิดที่เป็นประโยชน์ ต่อนิติบุคคล (มาตรา ๙) กล่าวคือ ในกรณีที่การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นไปเพื่อประโยชน์ของ นิติบุคคลใด ให้ถือว่าหุ้นส่วนผู้จัดการ กรรมการผู้จัดการ ผู้บริหารหรือผู้มีอำนาจในการดำเนินงานในกิจการ ของนิติบุคคลนั้น หรือผู้ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลในเรื่องนั้น เป็นตัวการร่วมในการกระทำ ความผิดด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนรู้เห็นในการกระทำความผิดนั้น

๑.๓.๗ ความผิดฐานเจ้าหน้าที่หน่วยงานรัฐ รู้หรือควรรู้ว่ามีกระทำความผิดตาม พระราชบัญญัตินี้ แต่ละวันไม่ยกเลิกการเสนอราคา (มาตรา ๑๐) กล่าวคือ เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐผู้ใด ซึ่งมีอำนาจหรือหน้าที่ในการอนุมัติ การพิจารณาหรือการดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเสนอราคาครั้งใด รู้หรือมีพฤติการณ์ปรากฏแจ้งชัดว่า ควรรู้ว่าการเสนอราคาในครั้งนั้นมีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ละเว้นไม่ดำเนินการเพื่อให้มีการยกเลิกการดำเนินการเกี่ยวกับการเสนอราคาในครั้งนั้น มีความผิดฐาน กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่

๑.๓.๘ ความผิดฐานเจ้าหน้าที่กระทำการเอื้อประโยชน์ต่อผู้กระทำผิด (มาตรา ๑๑) กล่าวคือ เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐ หรือผู้ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานของรัฐโดยทุจริตทำการออกแบบ กำหนดราคา กำหนดเงื่อนไข หรือกำหนดผลประโยชน์ตอบแทน อันเป็นมาตรฐานในการเสนอราคาโดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันในการเสนอราคาอย่างเป็นธรรม หรือเพื่อช่วยเหลือให้ผู้เสนอราคารายใดได้มีสิทธิ์เข้า ทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐโดยไม่เป็นธรรม หรือเพื่อกีดกันผู้เสนอราคารายใดมิให้มีโอกาสเข้าแข่งขันใน การเสนอราคาอย่างเป็นธรรม เช่น การกำหนดคุณสมบัติผู้จะเข้าเสนอราคาอย่างจำกัด กำหนดมาตรฐานการผลิตเพื่อเอื้อประโยชน์แก่ผู้เสนอราคาบางราย การกำหนดรายละเอียดของพัสดุอย่างแคบ ให้มีความยุ่งยากใน การจัดหา หรือไม่สามารถทำได้ในเวลาจำกัด หรือระบุยี่ห้อของพัสดุที่จะซื้อ

Can

๑.๓.๙ ความผิดฐานเจ้าหน้าที่กระทำความผิดเองหรือกระทำการใดๆ โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม (มาตรา ๑๒) กล่าวคือ เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกระทำการใดๆ โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้ออำนวยแก่ผู้เข้าทำการเสนอราคา รายใดให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ มีความผิดฐานกระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ เช่น เจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐได้ช่วยเหลือผู้เสนอราคา โดยปลอมหนังสือรับรองผลงานให้นำไปยื่นประกอบการเสนอราคา โดยมีเจตนาช่วยเหลือให้ผู้เสนอราคาได้งาน เจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐแจ้งประกาศประกวดราคาแก่ผู้รับเหมาบางรายที่ตนสามารถเรียกรับประโยชน์ได้ โดยไม่ได้ประกาศให้ผู้รับเหมาทั่วไปทราบโดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม

๑.๓.๑๐ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดฐาน กระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ (มาตรา ๑๓)

๑.๓.๑๑ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำที่เป็นความผิดเกี่ยวกับการเสนอ ราคาต่อหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๑๔) เนื่องจากพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๒๑ กำหนดให้กรมสอบสวนคดีพิเศษมีอำนาจสอบสวนความผิดทางอาญาที่มีความซับซ้อน ต้องใช้วิธีการสืบสวนสอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐานเป็นพิเศษ คดีความผิดทางอาญาที่มีผู้ทรงอิทธิพลที่สำคัญเป็นตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุน เช่น คดีความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (e-bidding), คดีความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ (ฮั้วประมูล) เป็นต้น

๑.๔ การเสนอราคาโดยวิธีประกวดราคาอิเล็กทรอนิกส์ (e-bidding)

e-bidding คือ การประมูลงานจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ ทั้งสินค้า และบริการ ด้วยการทำการประมูลราคาผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ โดยผู้สนใจสามารถเข้าร่วมการประมูลได้ตามวันเวลาที่รัฐกำหนด โดยไม่เปิดเผยรายชื่อ และสามารถทำการประมูลจากที่ไหนก็ได้ ไม่จำกัดว่า e-Bidding จะต้องเข้ามาทำการประมูลหรือเสนอราคาในสถานที่ของหน่วยงานรัฐเพียงอย่างเดียว ผู้สนใจสามารถทำการผ่านระบบ internet ได้ ด้วยตนเอง โดยมีจุดประสงค์ในการจัดทำ คือ หน่วยงานภาครัฐจะนำเอาความต้องการสินค้าหรือบริการเข้าสู่ระบบ e-bidding โดยเฉพาะงานที่มีลักษณะซับซ้อน มีเทคนิคเฉพาะในการดำเนินการ เช่น งานก่อสร้างงานวางระบบสารสนเทศ และอื่นๆ e-bidding เกิดขึ้นเนื่องจากรัฐต้องการปรับปรุงแบบการประมูลงานให้มีความโปร่งใสและเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น e-bidding เป็นการพัฒนาต่อยอดมาจากการประมูลแบบ e-auction ที่ขณะประมูลจะมีผู้เสนอราคาเข้าไปทำ ในสถานที่ราชการ ทำให้ทราบว่ามีใครบ้างที่จะเข้าร่วมทำให้ง่ายที่จะเกิดการทุจริต หรือสมยอมกัน ระหว่างผู้รับจ้างหรือผู้ขายสินค้า ที่อาจจะมีการตกลงราคากันมาก่อนที่จะทำการประมูลราคา หรือที่เรียก กันว่า “ฮั้วราคา” แอบแบ่งปันผลประโยชน์กัน ทำให้รัฐเสียประโยชน์และได้รับบริการหรือสินค้าที่มีราคาสูงกว่าที่ควรจะเป็น เนื่องจากมีการสมยอมเรื่องราคากันมาก่อน เพื่อแก้ปัญหาการประมูลแบบ e-auction จึงได้พัฒนาระบบ e-bidding ขึ้นมาเพื่อใช้การประมูลงานแทน

๑.๕ ตัวอย่างคดีฮั้วประมูล และคดีความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่

- "ดีเอสไอ" รวบแก๊งฮั้วประมูล รัฐเสียหาย 100 ล้าน อธิบดีดีเอสไอ เปิดเผยถึงการสอบสวนคดีฮั้วประมูลในระบบประกวดราคาด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ หรือ e-bidding ในการก่อสร้างสถานีสูบน้ำด้วย

/ไฟฟ้า...

Can

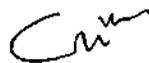
ไฟฟ้าพร้อมระบบส่งน้ำในจังหวัดยโสธร พบการนำข้อมูลราคากลางของกรมบัญชีกลางมาขายให้กับบริษัทแห่งหนึ่งก่อนการปิดประมูล และผู้จัดระบบส่วนกลางในห้องควบคุมได้ถ่ายรูปภาพจอคอมพิวเตอร์ข้อมูลการเสนอราคาของแต่ละบริษัทไปขายให้บริษัทหนึ่งทราบการเสนอราคาของบริษัททั้งหมดได้ทำการเสนอบริษัทที่ต้องการงานก็จะซื้อข้อมูลจากกลุ่มขบวนการดังกล่าวเพื่อให้ทราบราคาของบริษัทอื่นเสนอ และรอให้ใกล้หมดเวลาที่จะเสนอราคาผู้ซึ่งจะต่ำกว่าบริษัทที่เสนอต่ำสุดเพียงเล็กน้อย ทำให้ได้งานประมูล ผู้กระทำผิดจึงถูกแจ้งข้อกล่าวหา โดยถือเป็นการนำส่งข้อมูลลับของทางราชการ เพื่ออำนวยความสะดวกในการ ต่อสู้ราคาในการประมูลงานราชการ มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา, พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ และ พ.ร.บ. รั่วรั่วผล ส่งผลให้ทางราชการเกิดความเสียหายมูลค่ากว่า ๑๐๐ ล้านบาท

- ศาลอุทธรณ์ พิพากษายืนจำคุก ๕๐ ปี ๑๑. กระทบ “อดีตผู้ว่า ททท.” รับสินบนข้ามชาติจัดงานบางกอกฟิล์ม ๘ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง อ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์คดีสินบนข้ามชาติ กรณีอดีตผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) (จำเลยที่ ๑) และลูกสาว (จำเลยที่ ๒) ในความผิดฐาน (๑) เป็นพนักงาน เรียก รับหรือยอมรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์ใดสำหรับตนเอง หรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อการกระทำอย่างใดในหน้าที่ และ (๒) เป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐ กระทำการใดๆ โดยมุ่งหมายไม่ให้เกิดการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้อแก่ผู้เข้าทำการเสนอราคารายใดให้เป็นผู้มีสิทธิตามสัญญาแก่หน่วยของรัฐ ตามพระราชบัญญัติ ว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาหน่วยงานของรัฐ (รั่วรั่วผล) พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒ จากกรณีจำเลยทั้งสองรับเงินตอบแทนจากสามี - ภรรยาชาวสหรัฐอเมริกา นักธุรกิจภาพยนตร์ เพื่อให้ได้สิทธิในการจัดงานเทศกาลภาพยนตร์นานาชาติกรุงเทพฯ (Bangkok Film Festival) ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๐ มูลค่ากว่า ๖๐ ล้านบาท โดยจำเลยที่ ๑ คบคิดกับสามี - ภรรยาชาวสหรัฐอเมริกา จัดตั้งบริษัทเข้ามาเป็นคู่สัญญากับ ททท. และยังเรียกรับเงินสินบน โดยให้โอนเงินไปยังลูกสาว (จำเลยที่ ๒) กับเพื่อน ๕๙ รายการ ศาลอุทธรณ์พิพากษาจำคุกจำเลยที่ ๑ ตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น ๑๑ กระทบๆ ละ ๖ ปี รวมจำคุกทั้งสิ้น ๖๓ ปีแต่เมื่อรวมโทษตามกฎหมายแล้วให้จำคุกสูงสุดเป็นเวลา ๕๐ ปี ส่วนจำเลยที่ ๒ จำคุกรวม ๑๐ กระทบๆ ละ ๔ ปี รวมจำคุกทั้งสิ้น ๔๐ ปี โดยศาลเห็นว่า การจัดงานโครงการเทศกาลภาพยนตร์นานาชาติกรุงเทพฯ มีการกำหนดเงื่อนไข โดยวิธีตกลงราคาหรือวิธีพิเศษ ไม่เหมาะสม ไม่เป็นไปตามข้อบังคับของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๘ โดยเฉพาะโครงการจัดงานเทศกาลภาพยนตร์นานาชาติ กรุงเทพฯ ปี ๒๕๕๖ ไม่เป็นการจ้างบริษัทที่เป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ ที่เคยทราบ หรือเคย เห็นความสามารถผลงานมาแล้ว และได้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม

๒. ดร.ปิ่นฉัตร หอมบุญมา อาจารย์ประจำสาขานิติศาสตร์ สาขาวิชาอาชญาวิทยา การบริหารงานยุติธรรมและสังคม มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายป้องกันและปราบปรามทุจริตคอร์รัปชันในวงราชการ ซึ่งประกอบด้วยขอบเขตการบรรยาย เรื่อง หลักการและสาระสำคัญของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑, พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังนี้

๒.๑ ความเป็นมาและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

/๒.๑.๑ คณะกรรมการ...

๒.๑.๑ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) เกิดขึ้น โดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ให้ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีอำนาจไต่สวนเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในทุกระดับ

๒.๑.๒ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ปรับปรุงขอบอำนาจ ป.ป.ช. ให้รับไต่สวนตั้งแต่ผู้อำนวยการกองขึ้นไป (ข้าราชการ ซี ๘ ขึ้นไป) ต่ำกว่า ซี ๘ ให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ป.ป.ท.)

๒.๑.๓ รัฐธรรมนูญปัจจุบัน คือ ปีพุทธศักราช ๒๕๖๐ ปรับอำนาจหน้าที่ ให้ ป.ป.ช. มีอำนาจไต่สวนคดีทุจริต ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง คดีเล็ก ๆ หรือผู้ถูกกล่าวหาที่ดำรงตำแหน่งไม่สูงมากนักจะส่งให้หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง พนักงานสอบสวน และ ป.ป.ท.

๒.๑.๔ อำนาจหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกอบด้วย

(๑) ปราบปรามการทุจริต มีอำนาจไต่สวน ข้อกล่าวหากรณีกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง, เจ้าหน้าที่รัฐ, ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ, ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ฐานความผิด ร่ำรวยผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ จงใจปฏิบัติหน้าที่ หรือใช้อำนาจหน้าที่ขัดรัฐธรรมนูญ กระทำผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนกฎหมาย ไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานจริยธรรมอย่างร้ายแรงการปราบปรามการทุจริต กรณีกล่าวหาเจ้าหน้าที่รัฐ หรือเอกชน การกระทำผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ หรือผิดตามกฎหมายว่า พระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๕ และ ๒๖ กำหนดให้ส่งเรื่องต่อ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการกับหัวหน้า หน่วยงานรัฐที่ไม่ดำเนินการหรือดำเนินการไม่สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ชาติ หรือแผนแม่บท

(๒) การป้องกันการทุจริต คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถจัดทำมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีได้ ในการปรับปรุงงานราชการ หรือโครงการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ จัดให้มีกลไกประสิทธิภาพเพื่อขจัดการทุจริต และเสนอแนะปรับปรุง กฎหมายที่มีช่องโหว่ทุจริต หากองค์กรนั้นไม่สามารถดำเนินการตามข้อเสนอของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้แจ้ง ปัญหาภายใน ๙๐ วัน มีอำนาจแจ้งหน่วยงานรัฐและคณะรัฐมนตรี กรณีมีเหตุที่จะนำไปสู่การทุจริต พร้อม เสนอแนะทางแก้ไข จัดตั้งกองทุนป้องกันและปราบปรามการทุจริต เพื่อสนับสนุนประชาชนในการตรวจสอบ อำนาจรัฐ สนับสนุน ภาคเอกชนในการรณรงค์ป้องกันทุจริต และเป็นค่าใช้จ่ายในการคุ้มครองช่วยเหลือ ผู้กล่าวหา และเงินรางวัลผู้ชี้ ช่องเบาะแส

(๓) ตรวจสอบทรัพย์สิน การยื่นบัญชีทรัพย์สินของผู้ดำรงตำแหน่งทาง การเมือง, นักการเมืองท้องถิ่น, เจ้าหน้าที่ของรัฐ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ, ข้าราชการตุลาการศาลปกครอง ตำแหน่งอธิบดีศาลปกครองชั้นต้นขึ้นไป, ข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรม ตำแหน่งอธิบดีผู้พิพากษาขึ้นไป, ข้าราชการอัยการ ตำแหน่งอธิบดีอัยการขึ้นไป, ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง, ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ และผู้ ดำรงตำแหน่งอื่นตามที่กฎหมายกำหนด คู่สมรส ทั้งที่อยู่กินกันฉันสามีภรรยา หรือนอกทะเบียนสมรสด้วย และ บุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ หรือทรัพย์สินที่มอบหมาย ให้ผู้อื่นครอบครองก็ต้องยื่นเช่นกัน การตรวจสอบ

/ทรัพย์สิน...

ทรัพย์สินส่วนเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตั้งแต่ผู้อำนวยการกองขึ้นไป มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินแก่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อตรวจสอบ และเปิดเผยผลการตรวจสอบทรัพย์สิน เพื่อให้เกิดธรรมาภิบาลและป้องกันการขัดกันแห่งผลประโยชน์ ส่วนเจ้าหน้าที่ของรัฐอื่น ที่ไม่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อ ป.ป.ช. กำหนดให้ยื่นต่อหัวหน้าส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานที่ต้นสังกัด ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

(๔) หน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนด เช่น กฎหมายว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ พระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๕ และ ๒๖ กำหนดให้ส่งเรื่องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการกับหัวหน้าหน่วยงานรัฐที่ไม่ดำเนินการ หรือดำเนินการไม่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ หรือแผนแม่บท

๒.๑.๕ กระบวนการทำงานของ ป.ป.ช. ประกอบด้วย ๓ ขั้นตอน คือ

(๑) การตรวจรับคำกล่าวหาและแสวงหาข้อเท็จจริง คือ กระบวนการตรวจรับคำกล่าวหาและแสวงหาข้อเท็จจริงรวบรวมพยานหลักฐาน/ แสวงหาข้อเท็จจริง (กลั่นกรองเรื่อง) ว่า กระบวนการกลั่นกรองเรื่องมีข้อเท็จจริงจะรับเรื่องไว้ ได้หรือไม่ (เหมือนไต่สวนมูลฟ้องของศาลในคดีอาญา) ซึ่งระเบียบกำหนดให้ดำเนินการภายใน ๑๘๐ วัน ขยายระยะเวลาได้ ๒ ครั้ง ครั้งละ ๙๐ วัน รวม ๓๖๐ วัน และแจ้งกลับไปยังผู้ร้องว่า มีมูล หรือไม่ มีมูล ถ้าเป็นเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับ ป.ป.ช. ก็จะส่งไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (เช่น ร้องขอความเป็นธรรม)

(๒) การไต่สวนข้อเท็จจริง คือ ขั้นตอนการไต่สวนข้อเท็จจริง โดยเปิดโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธิโต้แย้ง ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา สามารถอ้างพยานบุคคล เอกสาร เพื่อให้ ป.ป.ช. พิจารณาถึงพยานหลักฐาน เปิดโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาตรวจสอบ พยานหลักฐานที่ ป.ป.ช. รวบรวมมา กับหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหา โดยประเด็นไต่สวนในชั้นสอบข้อเท็จจริง เป็นประเด็นเกี่ยวกับสถานะของผู้ถูกกล่าวหา, ผู้ถูกกล่าวหาทำอะไรผิดและผิดอย่างไร ประเด็นเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ ผู้ถูกกล่าวหาทำผิดตามกฎหมายฉบับใด ประเด็นเกี่ยวกับการกระทำตามข้อกล่าวหา เช่น พฤติการณ์ของการกระทำ และความเสียหาย โดย ป.ป.ช. อำนาจสั่งหยุดปฏิบัติหน้าที่ได้ชั่วคราว หากเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหายังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไป อาจเกิดความเสียหายกับทางราชการหรืออุปสรรคในการไต่สวนให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาสั่งให้หยุดปฏิบัติหน้าที่ได้ชั่วคราว เป็นเวลา ๖ เดือน หรือจนกว่าจะได้รับแจ้งผลการพิจารณาจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่ ป.ป.ช. ต้องวินิจฉัยให้แล้วเสร็จใน ๖ เดือนด้วยเช่นกัน

(๓) มติชี้มูลความผิด ผลทางกฎหมาย ทางวินัย และชี้มูลความผิดทางอาญา โดยจะชี้มูลความผิดตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าข้อกล่าวหาใดมีมูลความผิดทางอาญา ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงาน เอกสารและความเห็นไปยังอัยการสูงสุด เพื่อดำเนินคดีในศาลที่มีเขตอำนาจ หรือฟ้องคดีต่อศาล กรณีอัยการสูงสุดเป็นผู้ถูกกล่าวหาและให้ถือรายงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนสอบสวน ตาม ป.วิอาญาและให้ศาลประทับฟ้องโดยไม่ต้องไต่สวนมูลฟ้อง กรณีอัยการสูงสุดเห็นว่ารายงานเอกสาร และความเห็นที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งให้ยังไม่สมบูรณ์พอที่จะดำเนินคดีได้ ให้อัยการสูงสุดแจ้งข้อไม่สมบูรณ์ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ และให้ตั้งคณะทำงานขึ้น โดยมีผู้แทนฝ่ายละเท่ากัน เพื่อรวบรวม

/พยาน...

พยานหลักฐานให้สมบูรณ์ แล้วส่งให้อัยการสูงสุดฟ้องคดี กรณีไม่อาจหาข้อยุติเกี่ยวกับการฟ้องคดี ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจฟ้องคดีเองหรือแต่งตั้งนายความให้ฟ้องคดีแทน

การยื่นฟ้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สำหรับ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ สำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐ กรณีที่เห็นว่าเป็นความผิดวินัย ให้ประธานกรรมการฯ ส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่พร้อมความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหา นั้น เพื่อพิจารณาโทษทางวินัย ตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติ โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการ สอบสวนทางวินัยอีก ระบบการคุ้มครองพยาน

ระบบคุ้มครองป้องกันผู้ให้ข้อมูล ผู้ร้องเรียน ผู้ชี้เบาะแส หรือพยาน มาตรา ๓๖ กำหนดว่า ห้ามบุคลากรของ ป.ป.ช. เปิดเผยเด็ดขาด มาตรา ๑๓๕ มีการกันบุคคลไว้เป็นพยานและมาตรา ๑๖๒ มีการจูงใจให้เงินรางวัลจากกองทุนป้องกันและปราบปรามทุจริตแห่งชาติแก่ผู้ชี้ช่องเบาะแสนอกจากนี้ผู้ที่ให้ถ้อยคำหรือแจ้งเบาะแส ถ้ากระทำโดยสุจริตย่อมได้รับความคุ้มครองไม่ต้องรับผิดทั้งทางแพ่งและอาญา ซึ่งการร้องเรียนจะไม่เปิดเผยชื่อได้

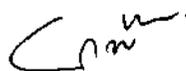
พระราชบัญญัติ มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และการกระทำทุจริตในภาครัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในอำนาจการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ได้แก่ “เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ดำรงตำแหน่ง ต่ำกว่าผู้บริหารระดับสูง หรือข้าราชการที่ดำรงตำแหน่ง ต่ำกว่าผู้อำนวยการกองลงมา” ซึ่งเจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าวได้แก่ ข้าราชการพลเรือนสามัญทุกกระทรวง ทบวง กรม ข้าราชการตำรวจ ข้าราชการทหาร ข้าราชการครู พนักงานองค์กรมมหาชน พนักงานรัฐวิสาหกิจ ข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตลอดจนข้าราชการ และพนักงานหน่วยงานของรัฐที่จัดตั้ง ในรูปแบบพิเศษอื่น รวมทั้งสิ้นประมาณ ๑๐,๐๐๐ หน่วยงาน การกระทำทุจริตในภาครัฐ คือ การทุจริตต่อหน้าที่ เป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่หรือปฏิบัติหรือละเว้น การปฏิบัติอย่างใดในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งที่ตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งนี้ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น หรือ กระทำการอันเป็นความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตาม ประมวลกฎหมายอาญาหรือตามกฎหมายอื่น และการประพฤติมิชอบ เป็นการใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่อันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายระเบียบ คำสั่ง หรือมติ คณะรัฐมนตรีที่มุ่งหมายจะควบคุมดูแลการรับ การเก็บรักษา หรือการใช้เงินหรือทรัพย์สินของแผ่นดิน

วันอังคารที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๖๓

๑. ผศ.ดร.อังฉรา ขลายนนาวิณ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการภาครัฐแนวใหม่

๑.๑ การบริหารงานภาครัฐแนวใหม่ (New Public Management) คือ การปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการภาครัฐ โดยนำหลักการเพิ่มประสิทธิภาพของระบบราชการและการแสวงหาประสิทธิภาพ

ในการ...

ในการปฏิบัติราชการที่มุ่งสู่ความเป็นเลิศ โดยการนำเอาแนวทางหรือวิธีการบริหารงานของภาคเอกชนมาปรับใช้กับการบริหารงานภาครัฐ เช่น การบริหารงานแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์การบริหารงานแบบมืออาชีพ การคำนึงถึงหลักความคุ้มค่า การจัดการโครงสร้างที่กะทัดรัดและแนวราบ การเปิดโอกาสให้เอกชนเข้ามาแข่งขันการให้บริการสาธารณะ การให้ความสำคัญต่อค่านิยม จรรยาบรรณวิชาชีพ คุณธรรมและจริยธรรม ตลอดจนการมุ่งเน้นการให้บริการแก่ประชาชนโดยคำนึงถึงคุณภาพเป็นสำคัญ

๑.๒ เหตุผลที่ต้องนำแนวคิดการบริหารงานภาครัฐแนวใหม่มาใช้

๑.๒.๑ กระแสโลกาภิวัตน์ส่งผลให้สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน ที่ต้องเพิ่มศักยภาพและความยืดหยุ่นในการปรับเปลี่ยนเพื่อตอบสนองความต้องการของระบบที่เปลี่ยนแปลงไป

๑.๒.๒ ระบบราชการไทยมีปัญหาที่สำคัญคือ ความเสื่อมถอยของระบบราชการ และขาดธรรมาภิบาล ถ้าภาครัฐไม่ปรับเปลี่ยนและพัฒนาการบริหารจัดการของภาครัฐเพื่อไปสู่องค์กรสมัยใหม่โดยยึดหลักธรรมาภิบาล ก็จะส่งผลบั่นทอนความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ทั้งยังเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในอนาคตด้วย ดังนั้นการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ (New Public Management) จึงเป็นแนวคิดพื้นฐานของการบริหารจัดการภาครัฐซึ่งจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงระบบต่าง ๆ ของภาครัฐและยุทธศาสตร์ด้านต่าง ๆ ที่เป็นรูปธรรม ซึ่งมีแนวทางในการบริหารจัดการดังนี้

(๑) การให้บริการที่มีคุณภาพแก่ประชาชน

(๒) ลดการควบคุมจากส่วนกลางและเพิ่มอิสระในการบริหารให้แก่หน่วยงาน

(๓) การกำหนด การวัด และการให้รางวัลแก่ผลการดำเนินงานทั้งในระดับองค์กร

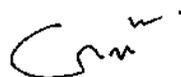
และระดับบุคคล

(๔) การสร้างระบบสนับสนุนทั้งในด้านบุคลากร (เช่น การฝึกอบรม ระบบค่าตอบแทนและระบบคุณธรรม) เทคโนโลยี เพื่อช่วยให้หน่วยงานสามารถทำงานได้อย่างบรรลุวัตถุประสงค์

(๕) การเปิดกว้างต่อแนวคิดในเรื่องของการแข่งขัน ทั้งการแข่งขันระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกัน และระหว่างหน่วยงานของรัฐกับหน่วยงานของภาคเอกชน ในขณะเดียวกันภาครัฐก็หันมาทบทวนตัวเองว่าสิ่งใดควรทำเองและสิ่งใดควรปล่อยให้เอกชนทำ

๑.๓ แนวคิดการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ คือ การเปลี่ยนระบบราชการที่เน้นระเบียบและขั้นตอนไปสู่การบริหารแบบใหม่ซึ่งเน้นผลสำเร็จและความรับผิดชอบ รวมทั้งใช้เทคนิคและวิธีการของเอกชนมาปรับปรุงการทำงาน โดยการจัดการภาครัฐแนวใหม่ มีหลักสำคัญ ๗ ประการ คือ

๑.๓.๑ จัดการโดยนักวิชาชีพที่ชำนาญการ (Hands-on professional management) หมายถึง ให้ผู้จัดการมืออาชีพได้จัดการด้วยตัวเอง ด้วยความชำนาญ โปร่งใส และมีความสามารถในการใช้ดุลพินิจ เหตุผลก็เพราะเมื่อผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายแล้ว ก็จะทำให้เกิดความรับผิดชอบต่อตรวจสอบจากภายนอก

๑.๓.๒ มีมาตรฐานและการวัดผลงานที่ชัดเจน (Explicit standards and measures of performance) ภาครัฐจึงต้องมีจุดมุ่งหมายและเป้าหมายของผลงาน และการตรวจสอบจะมีได้ก็ต้องมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน

๑.๓.๓ เน้นการควบคุมผลผลิตที่มากขึ้น (Greater emphasis on output controls) การใช้ทรัพยากรต้องเป็นไปตามผลงานที่วัดได้ เพราะเน้นผลสำเร็จมากกว่าระเบียบวิธี

๑.๓.๔ แยกหน่วยงานภาครัฐออกเป็นหน่วยย่อยๆ (Shift to disaggregation of units in the public sector) การแยกหน่วยงานใหญ่ออกเป็นหน่วยย่อยๆ ตามลักษณะสินค้าและบริการที่ผลิตให้เงินสนับสนุนแยกกัน และติดต่อกันอย่างเป็นอิสระ

๑.๓.๕ เปลี่ยนภาครัฐให้แข่งขันกันมากขึ้น (Shift to greater competition in the public sector) เป็นการเปลี่ยนวิธีทำงานไปเป็นการจ้างเหมาและประมูล เหตุผลก็เพื่อให้ฝ่ายที่เป็นปรปักษ์กันเป็นคู่แข่งสำคัญที่จะทำให้ต้นทุนต่ำและมาตรฐานสูงขึ้น

๑.๓.๖ เน้นการจัดการตามแบบภาคเอกชน (Stress on private sector styles of management practice) เปลี่ยนวิธีการแบบข้าราชการไปเป็นการยืดหยุ่นในการจ้างและให้รางวัล

๑.๓.๗ เน้นการใช้ทรัพยากรอย่างมีวินัยและประหยัด (Stress on greater discipline and parsimony in resource use) วิธีนี้อาจทำได้ เช่น การตัดค่าใช้จ่าย เพิ่มวินัยการทำงาน หยุดยังการเรียกร้องของสหภาพแรงงาน จำกัดต้นทุนการปฏิบัติ เหตุผลก็เพราะต้องการตรวจสอบความต้องการใช้ทรัพยากรของภาครัฐ และทำงานมากขึ้นโดยใช้ทรัพยากรน้อยลง (do more with less)

๑.๔ รูปแบบการนำการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่มาใช้ในระบบราชการไทย

๑.๔.๑ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ เหตุผลในการตราพระราชบัญญัตินี้ คือ เพื่อเป็นการปรับปรุงระบบบริหารราชการเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานตอบสนองต่อการพัฒนาประเทศและการให้บริการแก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นโดยกำหนดให้การบริหารราชการแนวทางใหม่ต้องมีการกำหนดนโยบาย เป้าหมาย และแผนการปฏิบัติงานเพื่อให้สามารถประเมินผลการปฏิบัติราชการในแต่ละระดับได้อย่างชัดเจน มีกรอบการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเป็นแนวทางในการกำกับการกำหนดนโยบาย และการปฏิบัติราชการ และเพื่อให้กระทรวงสามารถจัดการบริหารงานให้เป็นไปตามเป้าหมายได้ จึงกำหนดให้มีรูปแบบการบริหารใหม่ โดยกระทรวงสามารถแยกส่วนราชการจัดตั้งเป็นหน่วยงานตามภาระหน้าที่ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวและสอดคล้องกับเป้าหมายของงานที่จะต้องปฏิบัติและกำหนดให้มีกลุ่มภารกิจของส่วนราชการต่าง ๆ ที่มีงานสัมพันธ์กัน เพื่อที่จะสามารถกำหนดเป้าหมายการทำงานร่วมกันได้ และมีผู้รับผิดชอบกำกับการบริหารงานของกลุ่มภารกิจนั้นโดยตรงเพื่อให้งานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว รวมทั้งให้มีการประสานการปฏิบัติงาน และการใช้งบประมาณเพื่อที่จะให้การบริหารงานของทุกส่วนราชการบรรลุเป้าหมายของกระทรวงได้อย่างมีประสิทธิภาพและลดความซ้ำซ้อน มีการมอบหมายงานเพื่อลดขั้นตอนการปฏิบัติราชการ และสมควรกำหนดการบริหารราชการในต่างประเทศให้เหมาะสมกับลักษณะการปฏิบัติหน้าที่ และสามารถปฏิบัติภารกิจได้อย่างรวดเร็วและมีเอกภาพ โดยมีหัวหน้าคณะผู้แทนเป็นผู้รับผิดชอบในการบริหารราชการ นอกจากนี้ยังควรให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาระบบ

/ราชการ...

Can

ราชการเพื่อเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการดูแล การจัดส่วนราชการและการปรับปรุงระบบการทำงานของ ภาคราชการให้มีการจัดระบบราชการอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

๑.๔.๒ พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้กำหนดขอบเขต แบบแผน ระเบียบปฏิบัติราชการ เพื่อเป็นไปตามหลักการบริหารภาครัฐแนวใหม่ ดังนี้

- (๑) เกิดประโยชน์สุขของประชาชน
- (๒) เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ
- (๓) มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ
- (๔) ไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น
- (๕) มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อเหตุการณ์
- (๖) ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวก
- (๗) มีการประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งได้แก่ การตรวจสอบ

และการวัดผลการปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดระบบการควบคุมตนเอง

๒. รศ.ดร.ทัศนีย์ ลักขณาภิชนชัย ประธานมูลนิธิเพื่อการบริหารสังคมและเจ้าของศูนย์เรียนรู้ เศรษฐกิจพอเพียงบ้านยายกะตา จังหวัดราชบุรี ให้ความรู้เกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการปฏิบัติราชการตามหลักการทรงงานในรัชกาลที่ ๙ ในประเด็นดังต่อไปนี้

๒.๑ การพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development) คือ การพัฒนาต้องทำพื้นฐาน ให้มั่นคงก่อน ให้ทั้งประเทศไม่อดก่อน แล้วจึงพัฒนาก้าวหน้าไปเรื่อยๆเป็นขั้น เป็นตอน จึงจะแน่นอน ตามพระราชดำริของในหลวงรัชกาลที่ ๙

๒.๒ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงถูกบรรจุอยู่ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตั้งแต่ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๔๕ - ๒๕๔๙) จนถึง แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

ในหลวงรัชกาลที่ ๙ ทรงพระราชทานภูมิปัญญาแก่ปวงชนชาวไทย ในเชิงการจัดการ ให้รู้จัก สามัคคี พร้อม ทั้งได้กำหนด ๗ ยุทธศาสตร์หลัก ได้แก่

- (๑) การบริหารจัดการที่ดี
- (๒) การพัฒนาคนและการคุ้มครองทางสังคม
- (๓) การปรับโครงสร้างการพัฒนาชนบทอย่างยั่งยืน
- (๔) การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๕) การบริหารเศรษฐกิจส่วนรวม
- (๖) การเพิ่มสมรรถนะและขีดความสามารถในการแข่งขัน
- (๗) การพัฒนาความเข้มแข็งทางด้าน วิทยาศาสตร์ ทั้งหมดนี้ เพื่อมุ่งสู่การพัฒนาที่

ยั่งยืน และความอยู่ดี มีสุขของคนไทย

๒.๓ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) มุ่งพัฒนา ให้คนไทยทุกช่วงวัยเป็นคนที่มีสมบูรณ์ มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย มีค่านิยมที่ดี มีจิตสาธารณะ และ

/มีความสุข...

Sum

มีความสุข โดยมีสุขภาพและสุขภาพที่ดี ครอบครัวอบอุ่น เป็นคนเก่งที่มีทักษะความรู้ความสามารถและ พัฒนาตนเองได้ต่อเนื่องตลอดชีวิต รวมทั้งมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ได้รับความเป็นธรรมในการ เข้าถึงทรัพยากร และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพ ผู้ด้อยโอกาสได้รับการพัฒนาศักยภาพ รวมทั้งชุมชนมีความ เข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง แบ่งได้ ๒ ระดับ ประกอบด้วย

(๑) เศรษฐกิจขั้นพื้นฐาน คือ พอกิน พอใช้ พออยู่ และพอร่วมมือ

(๒) เศรษฐกิจพอเพียงขั้นก้าวหน้า คือ บุญ ทาน เก็บรักษา ขวย และเครือข่าย

ระดับการปฏิบัติราชการ

(๑) ระดับประเทศ- แผนชาติ

(๒) ระดับจังหวัด - แผนจังหวัด

(๓) ระดับท้องถิ่น - แผนชุมชน / ตำบล

๒.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและ

ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ : การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประทุติมิชอบ และธรร

มาภิบาลในสังคมไทย

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ : การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ : การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๙ : การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ : ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อพัฒนาสนับสนุน

๒.๕ การสร้างวิสัยทัศน์ร่วม SHARE VISION

๒.๕.๑ การจัดหาและให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

- สภาพแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากร ภาครัฐ - ภาคเอกชน -

ภาควิชาการ - ภาคประชาชน

- แนวทางการบริหารจัดการทรัพยากร โดยใช้ หลัก ๕W ๑H ใคร ทำอะไร ทำไม

ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร (Who - What - Why - Where - When - How)

- กำหนดวัตถุประสงค์ร่วมกัน-ท่องเที่ยววัฒนธรรม /นิเวศน์ / ตลาดน้ำ /บก

- การบริหารจัดการด้านทรัพยากรท่องเที่ยว โครงสร้างการบริหาร ที่พัก และ

กิจกรรมการท่องเที่ยว

Can

๒.๖ หลักการ...

๒.๖ หลักการบริหารแบบกระจายอำนาจ “CLUSTERS” มีจุดเน้นที่สำคัญในการพัฒนาให้มีความยั่งยืน ดังนี้

๒.๖.๑ เน้นให้เข้าใจว่าทุกสิ่งต้องมีการเปลี่ยนแปลงไปตามธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและกาลเวลา ดังนั้นต้องยอมรับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้

๒.๖.๒ เน้นการสร้างความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง โดยจะต้องรู้จักคิดและมองเห็นถึงพลวัตของการเปลี่ยนแปลง วิเคราะห์เหตุและปัจจัย เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น

๒.๖.๓ เน้นการสร้างความสะดวก มั่นคงและความยั่งยืน โดยจะต้องมีการวิเคราะห์ถึงผลลัพธ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นทั้งในระยะสั้นและระยะยาว มุ่งถึง ประโยชน์ส่วนรวมที่จะทำให้ มีความสะดวก มั่นคง และยั่งยืน

๒.๖.๔ เน้นความพอดีและเหมาะสม รู้จักตนเอง สร้างเครือข่ายกลุ่มและขยาย ขอบข่ายกิจกรรมให้หลากหลาย จากการสร้างความร่วมมือในทุกภาค ส่วนเพื่อเพิ่มผลประโยชน์ และพัฒนาคุณภาพการศึกษาและบุคลากรอย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๖.๕ เน้นการมีความรู้และคุณธรรมโดยยึดธรรมาภิบาล มีสติและการเรียนรู้เพื่อแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่อง

๒.๖.๖ เน้นการพึ่งตนเอง การพึ่งพากันและความรับผิดชอบต่อส่วนรวม รู้จักการสร้างความสัมพันธ์ ความร่วมมือ มีการช่วยเหลือและแบ่งปัน ถ้อยที ถ้อยอาศัย การสร้างค่านิยมให้รู้จักความรับผิดชอบและเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมเป็น

๒.๖.๗ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ขององค์การสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals – SDGs) ประกอบด้วย

เป้าหมายที่ ๑ : ขจัดความยากจน

เป้าหมายที่ ๒ : ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการสำหรับทุกคนในทุกวัย

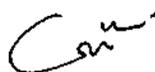
เป้าหมายที่ ๓ : สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมสวัสดิภาพสำหรับทุกคนในทุกวัย

เป้าหมายที่ ๔ : สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

เป้าหมายที่ ๕ : บรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศ และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่สตรีและเด็กหญิง

เป้าหมายที่ ๖ : สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคน และมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๗ : สร้างหลักประกันให้ทุกคนสามารถเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ที่ยั่งยืน ในราคาที่ย่อมเยา

/เป้าหมาย...

เป้าหมายที่ ๘ : ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่มีผลิตภาพ และการมีงานที่เหมาะสมสำหรับทุกคน

เป้าหมายที่ ๙ : สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม

เป้าหมายที่ ๑๐ : ลดความไม่เสมอภาคภายในประเทศและระหว่างประเทศ

เป้าหมายที่ ๑๑ : ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัยมีภูมิคุ้มกันและยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๒ : สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๓ : เร่งต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น

เป้าหมายที่ ๑๔ : อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๕ : ปกป้อง ฟื้นฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและฟื้นสภาพกลับมาใหม่ และหยุดการสูญเสียมลพิษความหลากหลายทางชีวภาพ

เป้าหมายที่ ๑๖ : ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรมและสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพลึกลับรับผิดชอบและครอบคลุมในทุกระดับ

เป้าหมายที่ ๑๗ : เสริมความเข้มแข็งให้แก่กลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูสภาพหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืน

สิ่งสำคัญที่ต้องทราบ คือ

ประการแรก เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) มีทั้งหมด ๑๗ เป้าหมาย (Goals) ภายใต้เป้าหมายหนึ่ง ๆ จะมีเป้าหมายย่อย ๆ เรียกว่า เป้าประสงค์ (Targets) มีจำนวนทั้งสิ้น ๑๖๙ เป้าประสงค์ และเพื่อให้ทราบถึงความก้าวหน้าในการบรรลุเป้าประสงค์ต่าง ๆ ตัวชี้วัด (Indicators) จำนวน ๒๓๒ ตัวชี้วัด (ทั้งหมด ๒๔๔ ตัวชี้วัดแต่มีตัวที่ซ้ำ ๑๒ ตัว) ถูกพัฒนาขึ้นเพื่อติดตามความก้าวหน้าของเป้าประสงค์นั้น ๆ ซึ่งเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืนทั้ง ๑๗ ข้อนี้ สะท้อน ๓ เสาหลักของมิติความยั่งยืน (THREE PILLARS OF SUSTAINABILITY) คือ (๑) มิติสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม (๒) มิติสันติภาพและสถาบัน และ (๓) มิติเรื่องหุ้นส่วนการพัฒนา ที่เป็นเชื่อมร้อยทุกมิติของความยั่งยืนไว้ด้วยกัน รวมเป็น ๕ มิติ องค์การสหประชาชาติแบ่งเป้าหมาย ๑๗ ข้อ ออกเป็น ๕ กลุ่ม (เรียกว่า ๕ Ps) ประกอบด้วย

(๑) People (มิติสังคม) ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑ ๒ ๓ ๔ และ ๕

(๒) Prosperity (มิติเศรษฐกิจ) ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๗ ๘ ๙ ๑๐ และ ๑๑

(๓) Planet (มิติสิ่งแวดล้อม) ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๖ ๑๒ ๑๓ ๑๔ และ ๑๕

(๔) Peace (มิติสันติภาพและสถาบัน) ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑๖

(๕) Partnership (มิติหุ้นส่วนการพัฒนา) ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑๗

Can

/ประการ...

ประการที่สอง เนื้อหาของ SDGs หาได้อยู่ที่เป้าหมาย (Goals) ไม่ แต่อยู่ที่ระดับเป้าประสงค์ (Targets) เป้าประสงค์เหล่านี้บอกถึงลักษณะของสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม ในโลกที่ SDGs บรรลุแล้ว มีนัยยะที่บอกถึงภาพฝัน ถึงวิสัยทัศน์ ของการพัฒนาที่นำเสนออยู่ในวาระการพัฒนา ๒๐๓๐ ฉะนั้น หากต้องการทราบว่า SDGs ครอบคลุมเรื่องอะไรบ้างต้องพิจารณาที่ระดับเป้าประสงค์

ประการที่สาม ตัวชี้วัด ๒๓๒ ตัวนั้นเป็นตัวชี้วัดที่ออกแบบมาเพื่อใช้ในการติดตามความก้าวหน้าในระดับโลก หาใช่ตัวชี้วัดที่จะนำมาใช้ในระดับประเทศอย่างเหมาะสมทั้งหมดไม่ และการเลือกตัวชี้วัดแต่ละตัวนั้นก็เพื่อให้สามารถสะท้อนสาระสำคัญของเป้าหมายนั้น แต่อาจไม่ได้ครอบคลุมทุกมิติที่ระบุไว้ในเป้าประสงค์ ดังนั้นแต่ละประเทศจะต้องกลับมาพัฒนาตัวชี้วัดระดับประเทศและระดับท้องถิ่นเพื่อให้ SDGs สามารถใช้ประโยชน์ได้จริงในระดับประเทศและท้องถิ่นได้ มิเช่นนั้นแล้วประเทศไทยอาจจะบรรลุทุกตัวชี้วัด (Indicators) แต่ไม่บรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ก็เป็นไปได้ นอกจากนี้ จากจำนวนทั้งหมด ๒๓๒ ตัวชี้วัด ประมาณ ๑ ใน ๔ (๖๔ ตัว) ยังไม่มีรายละเอียดสำหรับการเก็บข้อมูล และตัวชี้วัดมีการเปลี่ยนแปลงได้ ในขณะที่เป้าหมายและเป้าประสงค์จะไม่มี การปรับในระดับโลกแล้ว

ประการที่สี่ SDGs มีไข่ออกกลางที่มีการบังคับสัญญาและลงโทษ แต่เป็นการเข้าร่วมโดยสมัครใจของประเทศต่าง ๆ และมีการทบทวน (Review) ประจำปีผ่านการนำเสนอ รายงานการทบทวนระดับชาติโดยสมัครใจ (Voluntary National Review) ในการประชุมระดับสูงทางการเมืองว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน (High-Level Political Forum on Sustainable Development: HLPF) ที่จัดขึ้นเป็นประจำทุกปี ในช่วงเดือนกรกฎาคม ที่สำนักงานใหญ่องค์การสหประชาชาติ กรุงนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยทุกประเทศสามารถสมัครเข้านำเสนอหรือไม่ก็ได้

ประการที่ห้า การรู้จักแต่เพียง ๑๗ เป้าหมาย โดยไม่เข้าใจหลักการเบื้องหลังอาจทำให้นำ SDGs ไปใช้แบบผิดฝาผิดตัวก็เป็นได้ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เป็นเป้าหมายที่เน้นการพัฒนาที่ครอบคลุม (Inclusive) มุ่งการเปลี่ยนแปลง (Transformative) และบูรณาการ (Integrated) ที่ทุกประเทศต่างมีโจทย์ที่จะต้องนำไปปฏิบัติมิใช่เพียงประเทศยากจน (Universal) แต่ในขณะเดียวกันก็เน้นการนำไปปฏิบัติและแก้ปัญหาในระดับท้องถิ่น (Locally-focused) นั้นหมายถึงว่า แม้เป้าหมายจะแบ่งเป็น ๑๗ เป้าหมาย แต่การพิจารณาและดำเนินการจะต้องเป็นไปอย่างบูรณาการ เห็นความเชื่อมโยง (Interlinkage) มุ่งผลลัพธ์ (outcome-based) และให้ความสำคัญกับคนกลุ่มที่เปราะบาง (Vulnerable people) คนยากจน และคนกลุ่มต่าง ๆ ที่มักถูกทิ้งไว้ข้างหลัง และแม้ว่า SDGs จะเป็นเป้าหมายระดับโลก แต่การนำ SDGs ไปปรับให้เหมาะกับบริบทของพื้นที่ (Localization of the SDGs) ก็เป็นเรื่องสำคัญ ต้องให้ท้องถิ่นเป็นเจ้าของ มีการให้ความหมายแก่เป้าประสงค์ (Targets) และตัวชี้วัด (Indicators) ที่เหมาะสมกับท้องถิ่น และร่วมผลักดัน โดยหลักการ การขับเคลื่อน SDGs ควรจะเป็นกระบวนการที่เริ่มจากฐานรากขึ้นสู่ระดับนโยบาย (Bottom-Up) และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทหลักในการนำ SDGs ไปปฏิบัติ

ประการที่หก SDGs ไม่ใช่เรื่องตัวชี้วัดแต่เพียงอย่างเดียว SDGs เปิดโอกาสใหม่ ๆ ขึ้นมากมายเพราะในทางปฏิบัติ SDGs มีฐานะเป็นเครื่องมืออื่นด้วยนอกเหนือจากการชี้วัดสถานการณ์ความยั่งยืน

Cm

SDGs ในฐานะที่เป็นคำศัพท์การพัฒนาที่ใช้ร่วมกัน : SDGs กลายเป็นคำศัพท์ในการพัฒนาที่ใช้ร่วมกันในทุกระดับ ทั้งระดับโลกไปจนถึงระดับท้องถิ่น เอื้อให้ทุกพื้นที่ในโลกสามารถเรียนรู้จากกันและกันได้ ชุมชนเล็กในไทยที่ประสบความสำเร็จในการพัฒนาบางประเด็นจะไม่ได้เป็นเพียงตัวอย่างให้ชุมชนในประเทศไทยเท่านั้น แต่เป็นตัวอย่งให้แกโลกด้วย

SDGs ในฐานะที่เป็น Action Framework: SDGs สามารถถูกใช้เป็นกรอบแนวคิดที่ใช้ในการทบทวนเกี่ยวกับอนาคตของท้องถิ่น สิ่งที่ทำกันอยู่ในปัจจุบัน ปัญหาที่เผชิญ และใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางในอนาคตของท้องถิ่นอย่างบูรณาการและยั่งยืนได้อีกด้วย

SDGs ในฐานะที่เป็นเครื่องมือในการต่อรอง: เนื่องจากภาครัฐทุกประเทศให้คำมั่นกับวาระการพัฒนา 2030 ภาคเอกชนโดยเฉพาะภาคเอกชนขนาดใหญ่ก็อยู่ภายใต้กฎกติกาและการชี้วัดที่ปัจจุบันมีSDGs เป็นองค์ประกอบสำคัญ ภาคประชาสังคมและคนกลุ่มต่าง ๆ อาจใช้ SDGs เป็นเครื่องมือในการเจรจาต่อรองเพื่อสร้างความร่วมมือในการพัฒนา และ/หรือสะกิดเตือนเมื่อเริ่มเห็นการดำเนินการที่ออกนอกเส้นทางไปจาก SDGs ได้

วันพุธที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๓

อาจารย์อาคร ประมงค์ อาจารย์สมรัก ผาสุโก อาจารย์กิติคุณ ประมงค์ และอาจารย์สุนิดา เติวิยะ ให้ความรู้เกี่ยวกับหลักการบริหารงานสันหนากการ และกิจกรรมสันหนากการเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต

วันพฤหัสบดีที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๓

อาจารย์อาคร ประมงค์ อาจารย์สมรัก ผาสุโก อาจารย์กิติคุณ ประมงค์ และอาจารย์สุนิดา เติวิยะ ให้ความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมสันหนากการด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น และกิจกรรมสันหนากการโรงเรียนและชุมชน

วันศุกร์ที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๓

อาจารย์อาคร ประมงค์ อาจารย์สมรัก ผาสุโก อาจารย์กิติคุณ ประมงค์ และอาจารย์สุนิดา เติวิยะ ให้ความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมสันหนากการด้านดนตรีและกีฬา และการจัดสถานที่พักผ่อนหย่อนใจในชุมชน

วันเสาร์ที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๖๓

ศึกษาดูงาน บ้านซากแก้ว ถนนสายวัฒนธรรม ตั้งอยู่ที่บ้านหนองซากแก้ว ตำบลห้วยใหญ่ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ในประเด็นดังต่อไปนี้

๑. บริบทและสภาพแวดล้อมของพื้นที่ของบ้านซากแก้ว ถนนสายวัฒนธรรม “ตลาดจีนโบราณบ้านซากแก้ว” ตั้งอยู่ในชุมชนซากแก้ว ซึ่งเป็นชุมชนชาวจีนแต่จิวแผ่นดินใหญ่ที่อพยพมาเมื่อร้อยกว่าปีที่แล้ว คำว่า “ซากแก้ว” เชื่อกันว่าเป็นการเพี้ยนเสียงมาจากชื่อเดิมของ “หนองชะแก้ว” ตามหลักฐานที่พบในนิราศเมืองแกลงที่สุนทรภู่ได้เขียนไว้ระหว่างการเดินทางจากพระนครกลับมาบ้านเกิดที่อำเภอแกลง จังหวัด

/ระยอง...

ระยอง ในปี พ.ศ. ๒๓๕๐ ความว่า “ถึงปากช่องหนองชะแก้วเข้าแผ้วถาง ไม้ค้ำค้ำองริ้วว่าได้อาศัย” จุดเด่นของบ้านชากแก้ว คือ บ้านเรือนและวิถีชีวิตแบบจีนโบราณที่หลงเหลืออยู่ โดยภายในชุมชนจะยังคงเห็นสภาพห้องแถวไม้ ที่ปลูกเรียงรายเป็นทางยาวไปตลอดแนวถนน แม้จะมีบางหลังที่ถูกเปลี่ยนแปลงไปบ้างแล้ว แต่บรรยากาศโดยรวมก็ยังคงเหมือนได้ย้อนยุคไปหลายสิบปี

๒. วิธีการและรูปแบบการดำเนินงานของบ้านชากแก้ว ถนนสายวัฒนธรรม ชุมชนจีนโบราณ ชากแก้ว ได้ก่อตั้งชมรมส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านชากแก้วขึ้น เพื่อผลักดันและฟื้นฟูให้เป็นถนนสายวัฒนธรรมไทย - จีนโบราณ และทำให้คนในชุมชนมีรายได้ เนื่องจากตลอดบริเวณห้องแถวไม้ที่ปลูกเรียงรายเป็นทางยาวไปตลอดแนวถนน ประชาชนในชุมชนได้เปิดเป็นร้านค้า เพื่อจำหน่ายอาหารไทย อาหารจีน อาหารท้องถิ่น ซึ่งส่วนใหญ่มีวิธีการปรุงตามแบบสูตรโบราณ อาทิ หอยจือ หมูหยอง ขนมเปี๊ยะ กวยจั๊บ กระเพาะปลา ก๋วยเตี๋ยวปลา เปิดไก่พะโล้ ขาหมูหมั้นโถว ขนมเบื้องญวน บีะจ่าง ห่อหมกปลาช่อนนา หมี่กรอบ หอยทอด ขนมกุยช่าย ฯลฯ

๓. ผลที่เกิดขึ้น/ประโยชน์จากการดำเนินงานที่เกิดขึ้นกับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ คือ ประชาชนมีรายได้จากการจัดจำหน่ายสินค้าต่างๆ พร้อมทั้งยังได้ร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการรักษาวัฒนธรรมไทย - จีนโบราณ ให้คงอยู่สืบไป

๔. บทเรียนสำคัญด้านสันตนาการที่ได้รับจากการศึกษาดูงาน ณ บ้านชากแก้ว ถนนสายวัฒนธรรม คือ คนในพื้นที่ได้ร่วมกันเผยแพร่ศิลปะ วัฒนธรรม เอกลักษณ์ที่โดดเด่นของไทย - จีน

๕. ข้อเสนอที่มีต่อบ้านชากแก้ว ถนนสายวัฒนธรรม เนื่องจากการบริหารจัดการ และการจัดจำหน่ายสินค้าต่างๆ ก่อตั้งโดยชมรมส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านชากแก้ว และคนในชุมชนที่มีบ้านตามแนวเส้นทางของถนนสายวัฒนธรรมจะเป็นผู้ได้รับประโยชน์จากการส่งเสริมการท่องเที่ยวนี้ ซึ่งประชาชนในชุมชนบางกลุ่ม ไม่สามารถที่จะจัดจำหน่ายสินค้าได้ เนื่องจากบ้านไม่ได้อยู่ในเส้นทางของถนนสายวัฒนธรรม ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำ ความไม่เท่าเทียมกัน และเกิดผลประโยชน์บางอย่าง เป็นต้น

๖. แนวทางการประยุกต์ใช้ในหน่วยงาน คือ สามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการศึกษาดูงาน ณ บ้านชากแก้ว ถนนสายวัฒนธรรม มาใช้ในการจัดกิจกรรม/โครงการที่เกี่ยวข้องกับศิลปะ ประเพณี และวัฒนธรรมของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางพระ เพื่อเผยแพร่ให้เป็นที่รู้จักของคนทั่วไป และชูความมีเอกลักษณ์ - อัตลักษณ์ของท้องถิ่น โดยคนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม/โครงการ

วันอาทิตย์ที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๓

ศึกษาดูงานศูนย์กีฬาแห่งชาติภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๒ ตำบลห้วยใหญ่ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ในประเด็นดังต่อไปนี้

๑. บริบทและสภาพแวดล้อมของพื้นที่ของศูนย์กีฬาแห่งชาติภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๒ ตั้งอยู่บนเนื้อที่จำนวน ๒๕๔ ไร่ ๒ งาน ๒๕๕ ตารางวา ได้มีการพัฒนาเป็นอาคารกรีฑาในร่ม เพื่อใช้ในการแข่งขันกีฬาเอเชียนอินดอร์เกมส์ ครั้งที่ ๑ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๘ และการดำเนินการเป็นไปตามนโยบายของกรมกีฬาแห่งประเทศไทย เพื่อให้ศูนย์กีฬาแห่งชาติภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นศูนย์การแข่งขันกีฬาที่สามารถรองรับการแข่งขัน

/ระดับ...

ระดับนานาชาติได้ และสามารถจัดกิจกรรมการแข่งขันและกิจกรรมอื่นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ก้าวไกลทันสมัย นอกจากนี้เพื่อพัฒนาศูนย์กีฬาแห่งชาติภาคตะวันออก สู่ความเป็นนานาชาติ โดยได้ออกแบบอาคารสรวายน้ำ สนามฟุตบอล และสนามเทนนิส แบบงานผังบริเวณภายนอกอาคาร เพื่อให้เหมาะสมกับเมืองแห่งการท่องเที่ยวเชิงกีฬาหรือ Sports tourism โดยการขับเคลื่อนพัฒนาจังหวัดจนสามารถก้าวสู่การเป็น Sport City ชั้นนำของเมืองไทย และมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับไปทั่วโลกได้

๒. วิธีการและรูปแบบการดำเนินงานของศูนย์กีฬาแห่งชาติภาคตะวันออก เมืองพัทยา

- จัดสถานที่ในการให้บริการ โดยมีนักสหนาการคอยดูแลพื้นที่ในการจัดงาน การใช้งานและสำนักการช่างดูแลระบบไฟฟ้า ระบบน้ำและอื่นๆ สนามกีฬาแห่งนี้มีการบริหารจัดการโดยเมืองพัทยาเอง การขอใช้สนามกีฬา และสถานที่ จะต้องผ่านความเห็นชอบของเมืองพัทยา และชำระเงินผ่านสำนักการคลังของเมืองพัทยาโดยตรง

- งบประมาณที่ใช้ในการบำรุงรักษาสถานที่ และงบประมาณที่ใช้ในการบริหารจัดการต่างๆ เมืองพัทยาจะตั้งงบประมาณในการบริหารจัดการเป็นการเฉพาะ

๓. ผลที่เกิดขึ้น/ประโยชน์จากการดำเนินงานที่เกิดขึ้นกับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่

- ประชาชนในพื้นที่เมืองพัทยา ร่วมกับสำนักพัฒนาชุมชนในการจัดกิจกรรม การใช้งาน การใช้สถานที่ และการจัดงานนิทรรศการต่างๆ

- ประชาชนในพื้นที่มีสถานที่ในการออกกำลังกาย ทั้งสนามกีฬาในร่ม และสนามกีฬากลางแจ้ง

- อาคารของศูนย์กีฬาแห่งชาติภาคตะวันออก สามารถใช้ในการจัดนิทรรศการงานกิจกรรมและโครงการต่างๆได้

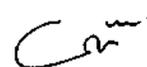
๔. บทเรียนสำคัญด้านสหนาการที่ได้รับจากการศึกษาดูงาน ณ ศูนย์กีฬาแห่งชาติภาคตะวันออก เมืองพัทยา คือ เป็นศูนย์กลางในการจัดกิจกรรม นิทรรศการ การแข่งขันกีฬา เพื่อเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจของเมืองพัทยา

๕. ข้อเสนอที่มีต่อศูนย์กีฬาแห่งชาติภาคตะวันออก เมืองพัทยา คือ ควรมีการบริหารจัดการที่เป็นระบบ มีหน่วยงานเฉพาะเข้ามาดูแลรักษาศูนย์กีฬาแห่งชาติภาคตะวันออก เพื่อให้การดำเนินงานและการบริหารจัดการเป็นไปตามมาตรฐานของกีฬาแห่งประเทศไทย

๖. แนวทางการประยุกต์ใช้ในหน่วยงาน คือ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันกีฬา การขอใช้สนามกีฬา การใช้พื้นที่/การบริหารจัดการพื้นที่ให้มีประโยชน์สูงสุดไว้

ศึกษาดูงานเรียนรู้วิถีไทย ณ หมู่บ้านวิถีไทยพัทยา ตลาดน้ำ ๔ ภาค ถนนสุขุมวิทพัทยา อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ในประเด็นดังต่อไปนี้

๑. บริบทและสภาพแวดล้อมของพื้นที่ของหมู่บ้านวิถีไทยพัทยา ตลาดน้ำ ๔ ภาค เป็นศูนย์รวมของอาหารไทยโบราณ ซึ่งหาจับประทานยากในปัจจุบัน มีการจัดจำหน่ายอาหารไทย ขนมไทย และแต่ละร้านค้าที่จัดจำหน่ายอาหารล้วนแต่มีเรื่องราวของอาหารและขนมที่นำมาจำหน่ายภายในตลาด วัฒนธรรมของหมู่บ้านวิถีไทย นายแคว้นจะมีความเป็นล้านนามผสมผสานกับความเป็นไทย

๗. วิธีการ...

๒. วิธีการและรูปแบบการดำเนินงานของหมู่บ้านวิถีไทยพัทยา ตลาดน้ำ ๔ ภาค

การดำเนินการคัดเลือกร้านค้าที่เข้ามาจำหน่ายสินค้าในหมู่บ้านวิถีไทย โดยการประกาศเชิญชวนคนในพื้นที่ตำบลห้วยใหญ่ จำนวน ๑๓ หมู่บ้าน โดยผ่านทางสมาชิกสภาเทศบาล (ส.ท.) ผู้นำชุมชน และทำการคัดเลือกผู้ทำอาหารไทย ขนมไทย เพื่อให้เข้ามาจำหน่ายสินค้าภายในหมู่บ้านวิถีไทย เพื่อให้คนในชุมชนมีรายได้เสริม และเพื่อให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยว

๓. ผลที่เกิดขึ้น/ประโยชน์จากการดำเนินงานที่เกิดขึ้นกับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่

- ประชาชนในพื้นที่ที่มีความรู้ด้านการทำอาหารไทย ขนมไทย ได้มีอาชีพและได้เป็นส่วนหนึ่งในร่วมสืบสานและอนุรักษ์ขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรมไทย

- ประชาชนทั่วไป รวมทั้งนักท่องเที่ยวได้เรียนรู้การทำอาหารไทย ขนมไทย รวมทั้งวิถีวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีไทย

๔. บทเรียนสำคัญด้านสันตนาการที่ได้รับจากการศึกษาดูงาน ณ หมู่บ้านวิถีไทยพัทยา ตลาดน้ำ ๔ ภาค เป็นสถานที่พักผ่อนของครอบครัว นักท่องเที่ยว เพื่อเรียนรู้ความเป็นไทยสไตล์ล้านนา

๕. ข้อเสนอที่มีต่อหมู่บ้านวิถีไทยพัทยา ตลาดน้ำ ๔ ภาค คือ มีการประชาสัมพันธ์ผ่านทางเพจ เว็บไซต์ เพื่อให้ตลาดได้เป็นที่รู้จักอย่างรวดเร็วในวงกว้าง และควรพิจารณาการจัดกิจกรรม การแข่งขันการทำอาหารไทย ขนมไทย เพื่อประชาสัมพันธ์ความเป็นไทย รวมทั้งเพื่อสืบทอดเอกลักษณ์อาหารไทย ขนมไทย สู่รุ่นลูกรุ่นหลาน

๖. แนวทางการประยุกต์ใช้ในหน่วยงาน คือ สามารถนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาดูงานในหมู่บ้านวิถีไทย ไปปรับใช้ทั้งการดำเนินงาน การจัดโครงการต่างๆ เพื่ออนุรักษ์ความเป็นไทยตามบริบทของแต่ละท้องถิ่น โดยให้ประชาชนในหมู่บ้าน/ในพื้นที่ได้มีส่วนร่วมในการบำรุงรักษาและอนุรักษ์ไว้ซึ่งความเป็นไทย ความเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คงอยู่สืบไป

วันจันทร์ที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๓

ศึกษาดูงานรูปแบบการจัดกิจกรรมสันตนาการ ภูมิศึกษา เมืองพัทยา (ภาครัฐ) ถนนพัทยาเหนือ ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ในประเด็นดังต่อไปนี้

๑. บริบทและสภาพแวดล้อมของพื้นที่เมืองพัทยา เมืองพัทยาเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว ทั้งในเรื่องของโครงสร้างของเมือง อัตราการเพิ่มของประชากร การเคลื่อนย้ายถิ่นฐานและแรงงาน จำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น และองค์ประกอบในด้านอื่นๆ

๒. วิธีการและรูปแบบการดำเนินงานของเมืองพัทยา เนื่องจากการเติบโตของเมืองพัทยาเป็นไปอย่างรวดเร็ว และได้รับความนิยมจากทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศจึงทำให้หน่วยการปกครองเดิมที่เป็นสุขาภิบาลไม่อาจบริหารงานและให้บริการได้ทันกับความเจริญอย่างรวดเร็ว และยังไม่สามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างมากมายและรวดเร็วได้ รัฐบาลจึงตราพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๒๑ ขึ้น จึงเป็นผลให้เมืองพัทยาเปลี่ยนแปลงรูปแบบการปกครอง จากเดิมเป็นการปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ มีผู้จัดการเมืองแบบเดียวกับประเทศสหรัฐอเมริกา

/๓. ผลที่เกิดขึ้น...

๓. ผลที่เกิดขึ้น/ประโยชน์จากการดำเนินงานที่เกิดขึ้นกับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ คือ เนื่องจากเมืองพัทยาเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว จึงทำให้ประชาชนในพื้นที่สามารถสร้างอาชีพได้จากการท่องเที่ยว รวมทั้งประชาชนในพื้นที่ที่มีความภาคภูมิใจมีเมืองพัทยาที่มีทรัพยากรธรรมชาติ เช่น หาดทราย หมู่เกาะ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ นอกจากนี้ยังเป็นศูนย์กลางแห่งศิลปะ ประเพณีพื้นบ้านและวัฒนธรรมร่วมสมัย เมืองภาพยนตร์ ดนตรีและกีฬา

๔. บทเรียนสำคัญด้านสันตนาการที่ได้รับจากการศึกษาดูงาน ณ เมืองพัทยา เช่น การจัดการแข่งขันกีฬาระดับชาติ การจัดแสดงพุลานาชาติ การจัดแสดงคอนเสิร์ต Pattaya Music Festival รวมทั้งการดำเนินการจัดการให้มีศูนย์เยาวชนและโรงเรียนกีฬา เป็นต้น

๕. ข้อเสนอที่มีต่อเมืองพัทยา คือ เนื่องจากนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะเป็นชาวจีนและชาวรัสเซีย แต่เนื่องจากวิกฤตการณ์ของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) เป็นผลให้นักท่องเที่ยวต่างชาติไม่สามารถเดินทางมาท่องเที่ยวได้ ทำให้นักท่องเที่ยวน้อยลง จึงอยากให้เมืองพัทยามีการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว เพื่อให้คนไทย เนื่องจากเมืองพัทยาที่มีสถานที่ที่มีความเป็นเอกลักษณ์ของความเป็นไทยหลายอย่าง เช่น ตลาดน้ำ ๔ ภาค บ้านซากแก้ว ถนนสายวัฒนธรรม เป็นต้น เพื่อคนไทยจะได้เรียนรู้ถึงวัฒนธรรม ประเพณี อันดีงาม และเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยในการสืบสานวัฒนธรรมและประเพณีให้คงอยู่สืบไป

๖. แนวทางการประยุกต์ใช้ในหน่วยงาน คือ สามารถนำความรู้จากการศึกษาดูงานไปประยุกต์ใช้ในการจัดงาน เช่น การจัดกิจกรรมโครงการเพื่อส่งเสริมด้านกีฬา ให้เหมาะกับประโยคที่กล่าวว่า “จังหวัดชลบุรี เป็นเมืองแห่งกีฬา” เพื่อให้เด็ก เยาวชน และประชาชนในพื้นที่ได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง

ศึกษาดูงานรูปแบบการจัดกิจกรรมสันตนาการ กรณีศึกษา สวนนงนุช (ภาคเอกชน) ถนนสุขุมวิท ตำบลนาจอมเทียน อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

๑. บริบทและสภาพแวดล้อมของพื้นที่ของสวนนงนุช เป็นสวนสวยให้เที่ยวชมธรรมชาติต่างๆ ซึ่งมีขนาดพื้นที่ ๑,๕๐๐ ไร่ และได้มีการรวบรวมพันธุ์ไม้ในเขตร้อนมากกว่า ๑๘,๐๐๐ ชนิด เป็นศูนย์กลางของสวนพฤกษศาสตร์ระดับโลกภายใต้แนวคิดรักษต้นไม้ อดโลกร้อนและเป็นสวนสำหรับคนทุกคนในโลกนี้ สวนนงนุชพัทยาได้เปิดอย่างเป็นทางการในปี ๒๕๒๓ (ค.ศ.๑๙๘๐) พร้อมจัดให้มีการแสดงศิลปวัฒนธรรมไทยร่วมสมัยที่อ่อนช้อยสวยงามพร้อมฉากและเครื่องแต่งกายที่ปราณีต่อลึงการใส่ใจทุกรายละเอียดการแสดง และการแสดงข้างแสนรู้ภายในโรงละคร ปัจจุบันสวนนงนุชพัทยาถือเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมในระดับแนวหน้า และสวนนงนุชพัทยายังได้รับการยกย่องให้ติด ๑ ใน ๑๐ ของสวนที่สวยงามที่สุดในโลก โดยได้รับการการันตีจากเว็บไซต์ทั่วโลก พร้อมรางวัลเกียรติยศมากมาย

๒. วิธีการและรูปแบบการดำเนินงานของสวนนงนุช คุณนงนุช ได้เดินทางไปท่องเที่ยวต่างประเทศกับเพื่อนๆ และประทับใจในความสวยงามของสวนต่างๆ ประกอบกับเป็นคนชอบดอกไม้เป็นทุนอยู่แล้ว จึงได้เกิดความคิดที่จะ “จัดสวนให้คนมาเที่ยวชม” จึงตัดสินใจเปลี่ยนสวนผลไม้เป็นสวนสำหรับท่องเที่ยวและพักผ่อน ปลูกไม้ดอกไม้ประดับนานาชนิด จัดแต่งให้เป็นสวนสวย พร้อมสิ่งอำนวยความสะดวก

/รองรับ...

รองรับ อาทิเช่น ที่พัก สระว่ายน้ำ ห้องอาหาร และห้องจัดเลี้ยงสัมมนาสำหรับบริการนักท่องเที่ยวแบบครบวงจร และต่อมาได้มอบให้ทายาทคนที่ ๒ คือคุณกัมพล ต้นสัจจา เข้ามาพัฒนา บริหารจัดการจนกลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยวระดับแนวหน้า

๓. ผลที่เกิดขึ้น/ประโยชน์จากการดำเนินงานที่เกิดขึ้นกับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ เนื่องจากขนาดพื้นที่ของสวนนงนุชมีขนาดใหญ่ จึงเกิดการจ้างงานทำให้คนในชุมชนและพื้นที่ใกล้เคียงมีรายได้ในการเลี้ยงชีพ

๔. บทเรียนสำคัญด้านสันตนาการที่ได้รับจากการศึกษาดูงาน ณ สวนนงนุช

- หุบเขาไดโนเสาร์ ที่จะทำให้คุณสัมผัสกับเหล่าสิ่งมีชีวิตโบราณ กว่า ๗๐ ชนิด ๒๐๐ ตัว บนหุบเขาไดโนเสาร์ และมีสวนสัตว์ มีเหล่าสัตว์โลกน่ารักหลากหลายสายพันธุ์ ซึ่งเปรียบเสมือนห้องเรียนขนาดใหญ่ ที่ผู้ปกครองสามารถพาเด็กๆ มาท่องเที่ยวพร้อมทั้งยังได้รับความรู้กลับไป

- สวนสวยกว่า ๒๐ โซน เต็มอิ่มกับบรรยากาศเหมือนอยู่ต่างประเทศ ด้วยพันธุ์ไม้สวยงามแปลกตา เช่น สวนดอกไม้ สวนกล้วยไม้ สวนกระบองเพชร สวนปาล์มโบราณ และสวนพฤกษชาติอื่นๆ และเลคไซด์วิลล่า ทะเลสาบกว้างใหญ่ ที่มีบรรยากาศร่มรื่นเย็นสบาย เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของทุกคนในครอบครัว

- นงนุชเธียร์เตอร์ โรงละครใหญ่ และมีการแสดงศิลปวัฒนธรรมไทย ๔ ภาค ที่อลังการทั้งแสง สี เสียง และเครื่องแต่งกาย ไม่ว่าจะเป็นการแสดงการฟ้อนรำพื้นเมือง ศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว (กระบี่ กระบอง ฟันดาบ) และการแสดงของช่างแสนรู้ ให้นักท่องเที่ยวได้ชื่นชมพร้อมทั้งได้เรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมของไทย เพื่อสืบทอดต่อไปสู่รุ่นลูกหลาน

๕. ข้อเสนอที่มีต่อสวนนงนุช เนื่องจากพื้นที่มีขนาดใหญ่ เป็นผลให้การบริหารจัดการไม่ทั่วถึง จึงทำให้บางสถานที่นักท่องเที่ยวไม่สามารถเดินทางเข้าไปเที่ยวชมได้ เช่น โรงเรือนเพาะพันธุ์ต้นกระบองเพชร เป็นต้น

๖. แนวทางการประยุกต์ใช้ในหน่วยงาน คือ สามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการชมศิลปวัฒนธรรมไทยทั้ง ๔ ภาค มาประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมโครงการส่งเสริมและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทยขององค์การบริหารส่วนตำบลบางพระ เพื่อให้เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยว และเพื่อเชิดชูเอกลักษณ์ อัตลักษณ์ ที่โดดเด่นและมีคุณค่านี้ให้คงอยู่สืบไป

วันอังคารที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๓

ผศ.ธรมรงค์ จันโต และคณะศูนย์ฝึกอบรมฯ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ให้ความรู้เกี่ยวกับการวางแผนและการจัดกิจกรรม และเทคนิคการเขียนโครงการแบบมืออาชีพ รวมทั้งแนะนำวิธีการและขั้นตอนในการเขียนและนำเสนอโครงการ ซึ่งการจัดกิจกรรม / โครงการต่างๆ นั้น ต้องมาจากความต้องการของคนในท้องถิ่น

กระบวนการก่อนวางโครงการ (เช่นเดียวกับการวางแผน)

๑. ปัญหาความต้องการ

๒. รวบรวมข้อมูล

/๓. วิเคราะห์...

๓. วิเคราะห์ปัญหา
๔. จัดลำดับความสำคัญของปัญหา/คัดเลือกปัญหา
๕. วิเคราะห์สาเหตุ
๖. กำหนดวัตถุประสงค์เป้าหมาย
๗. กำหนดกิจกรรม/ทรัพยากร
๘. วางโครงการ

องค์ประกอบของโครงการ (แบบฟอร์มการเขียนโครงการ)

๑. ชื่อแผนงาน (ถ้ามี)
๒. ชื่อโครงการ
๓. หลักการและเหตุผล
๔. วัตถุประสงค์
๕. เป้าหมาย
๖. วิธีดำเนินการ
๗. ระยะเวลาดำเนินการ
๘. งบประมาณ
๙. ผู้รับผิดชอบโครงการ
๑๐. หน่วยงานที่ให้การสนับสนุน
๑๑. การประเมินผล
๑๒. ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

องค์ประกอบพื้นฐานในโครงการแต่ละโครงการนั้นควรจะมีดังนี้

๑. ชื่อแผนงาน เป็นการกำหนดชื่อให้ครอบคลุมโครงการเดียวหรือหลายโครงการที่มีลักษณะงานไปในทิศทางเดียวกันเพื่อแก้ไขปัญหาหรือสนองวัตถุประสงค์หลักที่กำหนดไว้

๒. ชื่อโครงการ ให้ระบุชื่อโครงการตามความเหมาะสม มีความหมายชัดเจนและเรียกเหมือนเดิมทุกครั้งจนกว่าโครงการจะแล้วเสร็จ

๓. หลักการและเหตุผล ใช้ชี้แจงรายละเอียดของปัญหาและความจำเป็นที่เกิดขึ้นที่จะต้องแก้ไข ตลอดจนชี้แจงถึงผลประโยชน์ที่จะได้รับจากการดำเนินงานตามโครงการและหากเป็นโครงการที่จะดำเนินการตามนโยบาย หรือสอดคล้องกับแผนจังหวัดหรือแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ หรือแผนอื่น ๆ ก็ควรชี้แจงด้วย ทั้งนี้ผู้เขียนโครงการบางท่านอาจจะเพิ่มเติมข้อความว่าถ้าไม่ทำโครงการดังกล่าวผลเสียหายโดยตรง หรือผลเสียหายในระยะยาวจะเป็นอย่างไร เพื่อให้ผู้อนุมัติโครงการได้เห็นประโยชน์ของโครงการกว้างขวางขึ้น

๔. วัตถุประสงค์ เป็นการบอกให้ทราบว่า การดำเนินงานตามโครงการนั้นมีความต้องการให้อะไรเกิดขึ้นวัตถุประสงค์ที่ควรระบุไว้ควรเป็นวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน ปฏิบัติได้และวัดและประเมินผลได้ในระยะหลัง ๆ นี้ผู้เขียนโครงการที่มีผู้นิยมชมชอบมักจะเขียนวัตถุประสงค์เป็นวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

/คือเขียน...

คือเขียนให้เป็นรูปธรรมมากกว่าเขียนเป็นนามธรรม การทำโครงการหนึ่ง ๆ อาจจะมีวัตถุประสงค์ มากกว่า ๑ ข้อได้ แต่ทั้งนี้การเขียนวัตถุประสงค์ไว้มาก ๆ อาจจะทำให้ผู้ปฏิบัติมองไม่ชัดเจน และอาจจะดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ไม่ได้ ดังนั้นจึงนิยมเขียนวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน ปฏิบัติได้ วัดได้ เพียง ๑ - ๓ ข้อ

๕. เป้าหมาย ให้ระบุว่าจะดำเนินการสิ่งใด โดยพยายามแสดงให้เห็นปรากฏเป็นรูปตัวเลขหรือจำนวนที่จะทำได้ ภายในระยะเวลาที่กำหนด การระบุเป้าหมาย ระบุเป็นประเภทลักษณะและปริมาณ ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และความสามารถในการทำงานของผู้รับผิดชอบโครงการ

๖. วิธีดำเนินการหรือกิจกรรมหรือขั้นตอนการดำเนินงาน คืองานหรือภารกิจซึ่งจะต้องปฏิบัติในการดำเนินโครงการให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ในระยะการเตรียมโครงการจะรวบรวมกิจกรรมทุกอย่างไว้แล้วนำมาจัดลำดับว่าควรจะทำสิ่งใดก่อน หลัง หรือพร้อม ๆ กัน แล้วเขียนไว้ตามลำดับจนถึงขั้นตอนสุดท้ายที่ทำให้โครงการบรรลุวัตถุประสงค์

๗. ระยะเวลาการดำเนินงานโครงการ คือการระบุระยะเวลาตั้งแต่เริ่มต้นโครงการจนเสร็จสิ้นโครงการปัจจุบันนิยมระบุ วัน เดือน ปี ที่เริ่มต้นและเสร็จสิ้น การระบุจำนวน ความยาวของโครงการ เช่น ๖ เดือน ๒ ปี โดยไม่ระบุเวลาเริ่มต้น - สิ้นสุด เป็นการกำหนดระยะเวลาที่ไม่สมบูรณ์

๘. งบประมาณ เป็นประมาณการค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นของโครงการ ซึ่งควรจำแนกรายการค่าใช้จ่ายได้อย่างชัดเจน งบประมาณอาจแยกออกได้เป็น ๓ ประเภท คือ (๑) เงินงบประมาณแผ่นดิน (๒) เงินกู้และเงินช่วยเหลือจากต่างประเทศ และ (๓) เงินนอกงบประมาณอื่น ๆ เช่น เงินเอกชนหรือองค์การเอกชน เป็นต้น การระบุยอดงบประมาณ ควรระบุแหล่งที่มาของงบประมาณด้วย นอกจากนี้หัวข้อนี้สามารถระบุทรัพยากรอื่นที่ต้องการ เช่น คน วัสดุ ฯลฯ

๙. เจ้าของโครงการหรือผู้รับผิดชอบโครงการ เป็นการระบุเพื่อให้ทราบว่าหน่วยงานใดเป็นเจ้าของหรือรับผิดชอบโครงการ โครงการย่อย ๆ บางโครงการระบุเป็นชื่อบุคคลผู้รับผิดชอบเป็นรายโครงการได้

๑๐. หน่วยงานที่ให้การสนับสนุน เป็นการให้แนวทางแก่ผู้อนุมัติและผู้ปฏิบัติว่าในการดำเนินการโครงการนั้น ควรจะประสานงานและขอความร่วมมือกับหน่วยงานใดบ้าง เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

๑๑. การประเมินผล บอกแนวทางว่าการติดตามประเมินผลควรทำอย่างไรในระยะเวลาใด และใช้วิธีการ อย่างไรจึงจะเหมาะสม ซึ่งผลของการประเมินสามารถนำมาพิจารณาประกอบการดำเนินการเตรียมโครงการที่คล้ายคลึงหรือเกี่ยวข้องในเวลาต่อไป

๑๒. ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับหรือตัวชี้วัด เมื่อโครงการนั้นเสร็จสิ้นแล้ว จะเกิดผลอย่างไรบ้างใครเป็นผู้ได้รับเรื่องนี้สามารถเขียนทั้งผลประโยชน์โดยตรงและผลประโยชน์ในด้านผลกระทบของโครงการด้วยได้

โครงการที่มีลักษณะดังนี้

๑. เป็นโครงการที่สามารถแก้ปัญหาของท้องถิ่นได้

๒. มีรายละเอียด เนื้อหาสาระครบถ้วน ชัดเจน และจำเพาะเจาะจง โดยสามารถตอบคำถามต่อไปนี้ได้ คือ

- โครงการอะไร = ชื่อโครงการ
- ทำไมจึงต้องริเริ่มโครงการ = หลักการและเหตุผล
- ทำเพื่ออะไร = วัตถุประสงค์
- ปริมาณที่จะทำเท่าไร = เป้าหมาย
- ทำอย่างไร = วิธีดำเนินการ
- จะทำเมื่อไร นานเท่าใด = ระยะเวลาดำเนินการ
- ใช้ทรัพยากรเท่าไรและได้มาจากไหน = งบประมาณ แหล่งที่มา
- ใครทำ = ผู้รับผิดชอบโครงการ
- ต้องประสานงานกับใคร = หน่วยงานที่ให้การสนับสนุน
- บรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ = การประเมินผล
- เมื่อเสร็จสิ้นโครงการแล้วจะได้อะไร = ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๓. รายละเอียดของโครงการดังกล่าว ต้องมีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กัน เช่น วัตถุประสงค์ต้องสอดคล้องกับหลักการและเหตุผล วิธีดำเนินการต้องเป็นทางที่ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้ ฯลฯ เป็นต้น

๔. โครงการที่ริเริ่มขึ้นมาต้องมีผลอย่างน้อยที่สุดอย่างใดอย่างหนึ่งในหัวข้อต่อไปนี้

- สนองตอบ สนับสนุนต่อนโยบายระดับจังหวัดหรือนโยบายส่วนรวมของประเทศ
- ก่อให้เกิดการพัฒนาทั้งเฉพาะส่วนและการพัฒนาโดยส่วนรวมของประเทศ
- แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ตรงจุดตรงประเด็น

๕. รายละเอียดในโครงการมีพอที่จะเป็นแนวทางให้ผู้อื่นอ่านแล้วเข้าใจ และสามารถดำเนินการตามโครงการได้

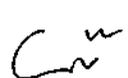
๖. เป็นโครงการที่ปฏิบัติได้และสามารถติดตามและประเมินผลได้

ในการจัดทำโครงการนั้น ผู้จัดทำโครงการ จะต้องศึกษาปัญหาความต้องการก่อนการเขียนโครงการ เช่น การสำรวจ การสังเกต การประชุม ปรึกษา การพบปะพูดคุย เป็นต้น ซึ่งจะทำให้ผู้จัดทำโครงการมีแนวคิด ในการจัดเตรียมโครงการได้ จะช่วยให้โครงการเป็นไปอย่างเหมาะสม

วันพุธที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๓

ศ.ดร.ณรงค์ จันโต และคณะศูนย์ฝึกอบรมฯ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ให้ความรู้เกี่ยวกับการเขียนโครงการด้านการสหนาการ โดยการแบ่งกลุ่ม และเขียนโครงการเพื่อนำเสนอ การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ การเรียนรู้ภายในกลุ่ม

/วันพฤหัสบดีที่...

วันพฤหัสบดีที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๕๖๓

ผศ.รณรงค์ จันโต คณะศูนย์ฝึกอบรบฯ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และผู้เข้าร่วมอบรบ ร่วมกันสัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้งานด้านการสันตนาการ และสัมมนาปัญหาการปฏิบัติงานในหน้าที่ โดยการแบ่งกลุ่ม และร่วมกันสัมมนาแลกเปลี่ยน เรียนรู้เวียนกันไปในแต่ละฐานการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย ๔ ฐานการเรียนรู้ ดังนี้

ฐานที่ ๑ ร่วมสัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงาน ๑ ประเด็น พร้อมทั้ง ระบุแนวทางการแก้ไข รวมทั้งแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในประเด็นที่ได้รับจากการฝึกอบรบ และการนำไปประยุกต์ใช้ ในการทำงาน

ฐานที่ ๒ ร่วมสัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงาน ๑ ประเด็น พร้อมทั้ง ระบุแนวทางการแก้ไข รวมทั้งบอกกล่าวสิ่งที่ประทับใจจากการฝึกอบรบ และสิ่งที่พึงระวังในการปฏิบัติงาน

ฐานที่ ๓ ร่วมสัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงาน ๑ ประเด็น พร้อมทั้ง ระบุแนวทางการแก้ไข รวมทั้งแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ข้อเสนอแนะต่อเนื้อหาและวิธีการของหลักสูตรฝึกอบรบ

ฐานที่ ๔ ร่วมสัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงาน ๑ ประเด็น พร้อมทั้ง ระบุแนวทางการแก้ไข รวมทั้งแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ข้อเสนอแนะต่อการบริหารจัดการ การจัดฝึกอบรบ

วันศุกร์ที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๖๓

๑. POST – TEST การทำแบบประเมินความรู้หลังจากผ่านการฝึกอบรบตามหลักสูตร เกี่ยวกับหน้าที่ความรับผิดชอบ ระเบียบ และกฎหมาย ต่างๆ รวมทั้งการขั้นตอนการเขียนโครงการ และการจัด กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานด้านสันตนาการ

๒. ผศ.รณรงค์ จันโต เป็นประธานในพิธีปิดการฝึกอบรบโครงการฝึกอบรบหลักสูตรนัก สันตนาการ รุ่นที่ ๑ และมอบประกาศนียบัตรแก่ผู้เข้าร่วมโครงการฯ รายละเอียดตามภาพถ่ายที่แนบมา พร้อมนี้

ประโยชน์ที่ได้รับจากการฝึกอบรบ

ต่อตนเอง สามารถนำความรู้ ความเข้าใจ และนำประสบการณ์ที่ได้รับจากการฝึกอบรบ หลักสูตรนักสันตนาการ มาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานด้านงานสันตนาการในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้เหมาะสม กับบริบทของแต่ละพื้นที่ และได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ทำงานด้านสันตนาการ รวมไปถึงการ เสริมสร้างเครือข่ายในการปฏิบัติงานด้านสันตนาการกับนักสันตนาการในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ ซึ่งเป็นทำให้ได้เรียนรู้ถึงประสบการณ์ และมุมมองที่หลากหลาย ทั้งความแตกต่างในเชิงบริบทของพื้นที่ เพื่อนำมาปรับใช้ในองค์กร และเพื่อพัฒนาองค์กรสู่ความเป็นเลิศในด้านการจัดกิจกรรมด้านสันตนาการต่อไป

ต่อหน่วยงาน ได้ศึกษาและเข้าใจการทำงาน รวมถึงบทบาท ภารกิจ และอำนาจตามหน้าที่ ที่กฎหมายกำหนด เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน และที่สำคัญได้เรียนรู้ถึงประโยชน์ของการทำงาน เป็นทีม การแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบกันอย่างชัดเจน ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของกิจกรรม

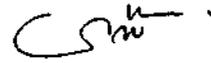
ต่าง ๆ สามารถนำมาปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อหน่วยงาน เพื่อเพิ่มศักยภาพและประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ให้เป็นไปตามที่องค์กรและหน่วยงานคาดหวัง

ข้อเสนอ

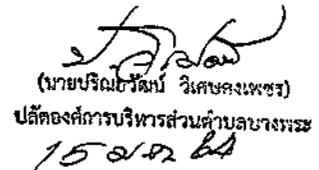
เห็นควรนำความรู้ที่ได้รับไปเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรม/โครงการต่าง ๆ และสำเนา เอกสารแจ้งสำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

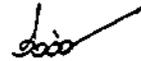
นพคุณ อรุณโชคศิริ
(นางสาวธัญชา อรุณโชคศิริ)
นักสนทนากิจการปฏิบัติการ

(นางสาวกัญชญา ทองคำดี)
ผู้อำนวยการกองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
๑๔ ต.ค. ๒๕๖๔

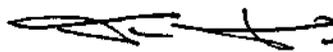

(นายปรีณวิวัฒน์ วิเศษคงเพชร)
ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางพระ
15 ต.ค. 64

(นางสาววิไลวีรย์ ปิณฑุปลัต)
รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางพระ
18 ต.ค. 64

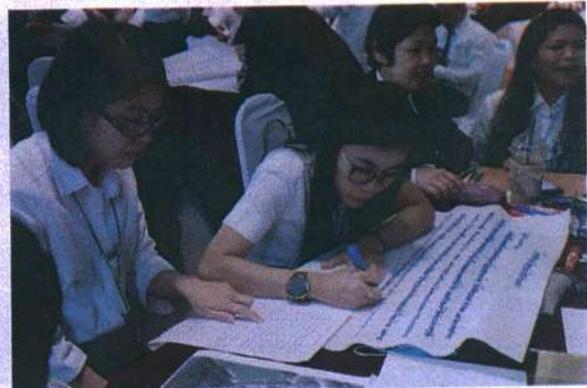
ทราบบ.

18 ต.ค. 64.

นายสมศักดิ์ เกตุวัฒนา
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางพระ

ภาพถ่ายกิจกรรมโครงการฝึกอบรมหลักสูตรนักสหนาการ รุ่นที่ ๑
แบบทำบันทึกข้อความ กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ที่ ๓๓/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๔

ลงชื่อ **นันทพร อรุณโชคติรี**
(นางสาวธันษา อรุณโชคติรี)
นักสหนาการปฏิบัติการ